ಮೊದಲನೆಯ ಮುದ್ರಣ ೧೯೪೪
ಎರಡನೆಯ ಮುದ್ರಣ ೧೯೫೪

ಬೆಲೆ : ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ



ಈ ಮಾಲೆಯ ಸಂಪಾದಕರು ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಕರು :
**ಎಚ್. ಎಂ. ಶಂಕರನಾರಾಯಣರಾವ್, ಎಂ. ಎ.**
ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಶಾರದಾವಿಲಾಸ ಕಾಲೇಜು ಮೈಸೂರು

ಮುದ್ರಕರು :
ಜಿ. ಎಚ್. ರಾಮರಾವ್, ಬಿ. ಎಸ್ಸಿ.
ಮೈಸೂರು ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಪಬ್ಲಿಷಿಂಗ್ ಹೌಸ್,
ಮೈಸೂರು

# ಮುನ್ನುಡಿ

ಇದು ಭಾರತ ವರ್ಷದ ಕವಿಸಾರ್ವಭೌಮನೆಂದು ಕೀರ್ತಿತನಾಗಿರುವ ಕಾಳಿದಾಸನ 'ಮೇಘದೂತ' ಕಾವ್ಯದ ಭಾಷಾಂತರ. ಬ್ರಹ್ಮಶ್ರೀ ಪಂಡಿತ ರತ್ನಂ ಕುಕ್ಕೆ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರ 'ಕನ್ನಡ ಮೇಘಸಂದೇಶ' ವನ್ನೂ ಶ್ರೀಮಾನ್ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ರಾಮಚಂದ್ರ ಬೇಂದ್ರೆಯವರ 'ಕನ್ನಡ ಮೇಘದೂತ' ವನ್ನೂ ಓದಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಿರುವ ನಮ್ಮ ಜನ ಈ 'ಮೇಘದೂತ' ವನ್ನೂ ಓದಿ ಸಂತೋಷಿಸುವರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಕಾಳಿದಾಸನ ಕೃತಿರತ್ನಗಳ ಭಾಷಾಂತರಗಳೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ವಿಮರ್ಶೆಗಳೂ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆಯೋ ಅಷ್ಟಷ್ಟೂ ನಮ್ಮ ನಾಡೂ ನುಡಿಯೂ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕಾಳಿದಾಸನ ಎಲ್ಲ ಕೃತಿಗಳೂ ಹತ್ತು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಜನರಿಂದ ಪರಿವರ್ತಿತವಾಗಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಬರುವುದಾದರೆ, ಆ ಕವಿಕುಲಗುರುವಿನ ಕಲಾಕೃತಿಗಳ ರಸಗ್ರಹಣದಿಂದಾಗುವ ಆನಂದವೂ ಚಿತ್ತಸಂಸ್ಕಾರವೂ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಕನ್ನಡದ ಮೂಲಕವಾಗಿಯೇ ದೊರೆಯುವುದಾದರೆ ಆ ಭಾಗ್ಯ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದು ಎಂದು ನಮ್ಮವರು ಪರಿಗಣಿಸುವರೆಂದು ನಾನು ಆಶಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ಕೃತಿಯ ಎರಡನೆಯ ಮುದ್ರಣವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಈ ನನ್ನ ಅನುವಾದ ಒದಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಶಂಕರನಾರಾಯಣ ರಾವ್ ಎಂ. ಎ. ಅವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ.

೪—೪—೫೪
ಮೈಸೂರು

**ಎಸ್. ವಿ. ಪರಮೇಶ್ವರಭಟ್ಟ**

## ಪ್ರಕಾಶಕರ ನುಡಿ

ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಈ ಗ್ರಂಥ ಅಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಇದರ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಬಯಸಿ ವಾಚಕರಿಂದ ನಮಗೆ ಪತ್ರಗಳು ಬರುತ್ತಲೇ ಇದ್ದವು. ವಾಚಕರ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮುದ್ರಿಸಿದೆ. ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಮತಿಕೊಟ್ಟ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ವಿ. ಪರಮೇಶ್ವರಭಟ್ಟರಿಗೂ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಅಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಿಯಮಿತ್ರ ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಚ್. ರಾಮರಾಯರಿಗೂ ನಾನು ತುಂಬ ಋಣಿ.

ಶಾರದಾಮಂದಿರ — **ಎಚ್.ಎಂ. ಶಂಕರನಾರಾಯಣರಾವ್**

ಮೈಸೂರು ೪–೪–೫೪ — ಸಂಪಾದಕ

## ಚಿ. ಸೌ. ರಾಜಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ

ಮೇಘದೂತವನಿದನು ಮುಗಿಸಿ ತಂದಿಹೆನಿಂದು
ನನ್ನ ನಚ್ಚಿನ ನಲ್ಲೆ ನಿನಗೆ ಮುಡಿಸೆಂದು
ಸಂತಸದೊಳಿದ ಕೊಂಡು ಕೃತಕೃತ್ಯಳೆಂದೆನಿಸಿ
ಅರಳಿಸೆನ್ನೆದೆ ಹೂವನಿಂತೆ ಮನವೊಲಿಸಿ.

# ಪೂರ್ವ ಮೇಘ

೧

ಆವನೊರುವಂ ಯಕ್ಷನವಧಾನವಿರದಂದು
ಸ್ವಾಧಿಕಾರವ ಮರೆದು ಮಹಿಮೆಯಳಿದು
ತನ್ನ ಕಾಂತೆಯನಗಲಿ ವಿರಹಭಾರದಿ ಬಳಲಿ
ಭರ್ತೃವಿನ ಶಾಪದಿಂ ವರುಷಕಾಲ
ವಾಸಕ್ಕೆಂದು ಬಂದು ಜನಕನಂದನೆ ಮಿಂದ
ಪುಣ್ಯತೀರ್ಥಗಳಿರುವ ರಾಮಗಿರಿಯ
ನಿಬಿಡಮೆನೆ ನೆಳಲೀವ ತರುಗಳಾಸರೆಗಳಲಿ
ಉಚಿತಮಾದಾಶ್ರಮಂಗಳಲಿ ನೆಲಸಿ.

೨

ಅಬಲೆಯನು ತಾನಗಲಿ ಕನಕವಲಯವು ಕಳಚಿ
ಬರಿದಾದ ಮುಂಗೈಯೊಳಾ ಕಾಮಿಯು
ಅದುವೆ ಗಿರಿಯೊಳು ನೆಲಸಿ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳು ಕಳೆದು
ಆಷಾಢ ಮಾಸದಲಿ ಮೊದಲ ದಿವಸ
ದಂತದಲಿ ದರಿಯನಗೆದೆರಚುತಿರುವಾಟದಲಿ
ತೊಡಗಿರುವ ಆನೆಯೊಲು ಕಣ್ಗೆಸೆಯುವ
ಸಾನುದೇಶವನಪ್ಪಿ ಸೊಬಗನಾಂತಿರುವೊಂದು
ಹಿರಿದಾದ ಮೋಡವನು ಕಂಡನಂದು.

೩

ಹಲವಾರು ಆಸೆಗಳ ಮನದೊಳೊಡಮೂಡಿಸುವ
ಆ ಮುಗಿಲ ಮುಂದೆಸೆಯೊಳೆಂತೊ ನಿಂತು
ರಾಜರಾಜಾನುಚರನುರುಳಿಬಹ ಕಂಬನಿಯ
ತಡೆದಂತೆ ಬಹುಹೊತ್ತು ಚಿಂತಿಸಿದನು.
ಮೇಘದಾಲೋಕನದಿ ಸುಖಿಯಂತರಂಗಮುಂ
ಅನ್ಯಥಾವೃತ್ತಿಯನು ತಾಳ್ವುದೆನಲು
ಕೊರಳ ಬಿಗಿಯಪ್ಪುಗೆಯನಾಶಿಸುವ ಪ್ರಣಯಿಜನ
ದೂರವಿರುವಂತಹರ ಪಾಡದೆಂತು !

೪

ಶ್ರಾವಣವು ಸನ್ನಿಹಿತವೆನೆ ಬಗೆದು ಪ್ರೇಯಸಿಯ
ಜೀವಿತಾಲಂಬನದೊಳರ್ತಿಯಾಗಿ
ತನ್ನ ಕುಶಲವನಾಕೆಗಾ ಮುಗಿಲಮೊಗದಿಂದೆ
ಕಳುಹಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಆತನಂದು
ಆದೆತಾನೆ ಅರಳಿರುವ ಕುಟಜ ಕುಸುಮಗಳಿಂದೆ
ಅರ್ಘ್ಯಮಂ ಕಲ್ಪಿಸುತೆ ಪ್ರೀತನಾಗಿ
ಪ್ರೇಮದೊಳ್ನುಡಿಗಳಿಂದಾ ಮುಗಿಲ ತಾಂ ನುಡಿಸಿ
ಸ್ವಾಗತವ ಬಯಸಿದನು ಹರ್ಷದಿಂದೆ.

೫

ಹೊಗೆಯಿಂದೆ ಉರಿಯಿಂದೆ ಗಾಳಿನೀರುಗಳಿಂದೆ
ರೂಪುಗೊಂಡಿರುವ ಜಡಮೋಡವೆತ್ತ !
ಪಟುವಾದ ಕರಣಗಳ ಪಡೆದಿರುವ ಜೀವಿಗಳು
ಕೊಂಡೊಯ್ವ ಸಂದೇಶ ವಿಷಯವೆತ್ತ !
ಔತ್ಸುಕ್ಯದಿಂದಿದನು ಗಣಿಸದೆಯೆ ಗುಹ್ಯಕನು
ಯಾಚಿಸಿದನಾ ಮುಗಿಲ ಕೃಪಣನಾಗಿ.
ಕಾಮಾರ್ತರಾದವರು ಚೇತನಾಚೇತನದೆ
ಕೃಪಣರೆಂಬುದು ನೋಡೆ ಸಹಜಮಲ್ತೆ !

೬

ಲೋಕದೊಳು ಹೆಸರಾಂತ ಪುಷ್ಕಲಾವರ್ತಕಗ-
ಳೆಂಬೊಗೆದ ವಂಶದವನೆಂದು ಬಗೆವೆ.
ಮಘವಾನನೊಡನಿರುವ ಪ್ರಕೃತಿಪುರುಷನುಮೆಂದು
ಕಾಮರೂಪಿಯುಮೆಂದು ನಿನ್ನನರಿವೆ.
ವಿಧಿವಶದೊಳೆಂನಂತೆ ಬಂಧು ದೂರದೊಳಿರುವ
ನಾಂ ನಿನ್ನನೀತೆರದಿ ಬೇಡುತಿರುವೆ.
ಅಧಿಗುಣರ ಬೇಡುವುದು ವಿಫಲವಾದರದೇನು
ಅಧಮರೀವುದಕಿಂತ ಲೇಸೆನಿಸದೆ!

೭

ಸಂತಪ್ತರಾದರಿಗೆ ನೀನೆ ಶರಣಾಗಿರುವೆ
ಹೇ ಪಯೋದನೆ ಅಂತೆ ನಿನ್ನನೆರೆವೆ.
ಧನಪತಿಯ ಕೋಪದಿಂದಗಲಿ ಬಂದಿರುವೆನ್ನ
ಸಂದೇಶವನನೊಯ್ದು ಪ್ರಿಯೆಗೆ ತಿಳಿಸು.
ಅಲ್ಲಿ ಬಹಿರುಪವನದಿ ನೆಲಸಿರ್ದ ಪರಶಿವನ
ಶಿರದ ಶಶಿಕಳೆಯ ಬೆಳ್ದಿಂಗಳಿಂದೆ
ಹೊಳೆವ ಹರ್ಮ್ಯಗಳಿರುವ ಯಕ್ಷರೊಡೆಯನ ವಸತಿ
ಹೆಸರಾದ ಅಲಕೆಯನು ಕುರಿತು ತೆರಳು.

೮

ಪಥಿಕವನಿತೆಯರಿಲ್ಲಿ ಪತಿಗಳೈತಪರೆಂದು
ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದೆಂದು ನಲಿದು ನಿಂದು,
ಮುಂಗುರುಳ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಸಡಗರದೆ ನೋಡುವರು
ಗಗನಪಥವಿಯನೇರಿ ಬರುವ ನಿನ್ನಂ.
ನಡುವೆ ನೀಂ ಮೈದೋರೆ ಪರನಾವನೆನ್ನವೊಲು
ತಾನನ್ಯರಾಳಾಗಿ ಬಾಳದವನು
ನಿನ್ನದಿರೊಳಿರುವಂದು ವಿರಹವಿಧುರೆಯ ಸತಿಯ
ಬರಿದೆ ತಾಂ ಕಡೆಗಣಿಸಲೆಂತಾರ್ಪನೊ!

೯

ಅನುಕೂಲ ಮಾರುತನು ಮಂದಮಂದಂ ಸುಳಿದು
ನಿನ್ನ ನೂಗಿಸುತಿರುವನಂದದಿಂದೆ.
ಬಿಂಕದಲಿ ಚಾತಕವು ನಿನ್ನ ಎಡವಂಕದಲಿ
ದನಿಗೈಯುತಿಹುದೊಲಿದು ಮಧುರಮಾಗಿ.
ಬಸುರಿನೊಸಗೆಯ ಸೊಗದ ಪರಿಚಯದೊಳಂದದಿಂ-
ದಾಗಸದೆ ಸಿಡುಸರದ ತೋರಣದೊಲು
ಹಾರುವ ಬಲಾಕಗಳು ನಯನ ಸುಭಗನೆ ನಿನ್ನ-
ನನುಸರಿಸಿ ಸೇವಿಸುತೆ ನಲಿವುವಲ್ತೆ!

೧೦

ದಿನದಿನಗಳೆಣಿಕೆಯೊಳೆ ನಿರತಳಾಗಿರುವವಳ
ಏಕಪತ್ನಿಯ ಸತಿಯನವಿಪನ್ನೆಯ
ಭ್ರಾತೃಜಾಯೆಯನವಳ ನೀನವಶ್ಯಂ ಸಖನೆ
ತ್ವರಿತಗಮನದೊಳೈದಿ ನೋಡಲಿರುವೆ.
ಕುಸುಮಕೋಮಲಳೆನಿಸಿ ವಿರಹದೊಳು ಬಲುಬಳಲಿ
ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲಿ ಕಳಚಿ ಬೀಳಲಿರುವ
ಪ್ರಣಯಿಹೃದಯವನವನು ಆಸೆಯೆನುವಾ ಬಂಧ
ವಿಪ್ರಯೋಗದೊಳಿರದೆ ತಡೆದಿರುವುದು.

೧೧

ನಿನ್ನ ಮೊಳಗುಗಳಿಂದೆ ಮಹಿಯೊಳೊಗೆಯೆ ಶಿಲೀಂಧ್ರ
ಬೆಳೆಬರುವ ಧರೆ ಮೆರೆದವಂಧ್ಯೆಯೆನಿಸೆ
ಕೇಳಲಿನಿದಹ ನಿನ್ನ ಮೊಳಗನವನಾಲಿಸುತೆ
ಮಾನಸ ಸರೋವರದ ಪುಗಲೆಳಸುತೆ
ತಾವರೆಯ ಚಿಗುರಲೆಯ ಪಾಥೇಯಗಳನಾಂತು
ರಾಜಹಂಸ ಸಮೂಹ ನಭದೊಳಂತೆ
ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿವರದೊಲಿದು ನಿನ್ನೊಡಗೂಡಿ
ಜೊತೆಯ ದಾರಿಗರಾಗಿ ನೆರವೀವುವು.

೧೨

ಲೋಕವಂದಿತನಾದ ರಾಮನಡಿದಾವರೆಯ
ಗುರುತಿರುವ ಸಾನುಗಳನಾಂತು ಮೆರೆವ
ನಿನ್ನ ಪ್ರಿಯಸಖನಾಗಿ ಉನ್ನತೋನ್ನತನಾಗಿ
ನಿಂದ ಗಿರಿಯಿದನಪ್ಪಿ ಬೀಳ್ಕೊ ತರಳು.
ಕಾಲಕಾಲಕೆ ನಿನ್ನ ಸಂಯೋಗವನು ಪಡೆದು
ಚಿರವಿರಹದಿಂದಾಗಿದ ಕಂಬನಿಯನು
ನಿನಗಾಗಿ ಕಾತರದೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟುಸಿ ಸುರಿಸಿ
ತನ್ನ ಸ್ನೇಹವನು ನಿಂತು ತೋರುತಿಹುದು.

೧೩

ನಿನ್ನ ಪಯಣದ ಮಾರ್ಗವಂ ತಿಳುಪುವೆಂಬುದನು
ಸಂಪೂರ್ಣವೆನೆ ಹೊರವೆ ಕೇಳು ಜಲದ !
ಬಳಿಕ ಮನವೊಗುವಂತೆ ಸಂದೇಶವನು ಕೇಳ್ವ-
ನದನು ಕಿವಿಗೊಟ್ಟಾಲಿಸಿನ್ನು ಸಖನೆ !
ಬಳಿಕ ನೀಂ ದಾರಿ ನಡೆ ಬಳಬಳಲಿ ಬಸವಳಿಯೆ
ಗಿರಿಶಿಖರದೆಡೆಗಳಲಿ ಪದವನೂರಿ,
ಕಡುದೀನನಾದಂದು ನಿರ್ಝರ ಸ್ರೋತಗಳ
ನಿರ್ಮಲೋದಕಗಳಂ ಪಾನಗೈದು.

೧೪

ಪರ್ವತಶೃಂಗವನೆ ಪವನನಪಹರಿಸುತಿಹ-
ನೆಂದೆಣಿಸಿ ಸಿದ್ಧ ಮುಗ್ಧಾಂಗನೆಯರು
ಚಕಿತ ಚಕಿತೆಯರಾಗಿ ಮೊಗವೆತ್ತಿ ನೋಡುತಿರೆ
ವೀಕ್ಷಣೋತ್ಸಾಹದೊಳು ವೇಗಗೊಂಡು
ಮಾರ್ಗದೊಳು ಸಂಧಿಸುವ ತೋರ ದಿಙ್ನಾಗಗಳ
ಹಸ್ತಾವಲೇಪಗಳ ಪರಿಹರಿಸುತೆ
ಸರಸ ನಿಚುಳಗಳಿರುವ ಈ ತಾಣದಿಂದೆ ನೀಂ
ಮುಂದುತ್ತರಾಭಿಮುಖಿಯಾಗಿ ತರಳು !

೧೫

ವಿವಿಧ ಮಣಿರತ್ನಗಳ ಕಾಂತಿ ಸಮ್ಮಿಶ್ರಣದೆ
ಪ್ರೊಳೆವ ದೇವೇಂದ್ರಧನು ಕಣ್ಗೊಳಿಸುತೆ
ನಿನ್ನ ಮೈತೊಡವೆನಿಸಿ ಮುಂಗಡೆಯ ಹುತ್ತದಿಂ-
ದೊಡಮೂಡಿ ನಿಂದಂದು ಸೊಬಗಿನಿಂದೆ
ಸ್ಫುರಿತ ಕಾಂತಿಯನಾಂತ ನವಿಲುಗರಿಗಳ ತಳೆದು
ಶೋಭಿಸುವ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನಂತೆ
ನೀಲಿಬಣ್ಣದ ನಿನ್ನ ತನುವದರ ಕಾಂತಿಯಲಿ
ಮಿಗಿಲಾದ ಶೋಭೆಯಿಂದೆಸೆಯುತಿಹುದು !

೧೬

ಭ್ರೂವಿಲಾಸಂಗಳಲಿ ಅನಭಿಜ್ಞರೆನಿಸಿರುವ
ಜಾನಪದವಧುಗಳಾನಂದದಿಂದೆ
ಪ್ರೀತಿ ತುಂಬಿದ ತಮ್ಮ ಲೋಚನಂಗಳ ತೆರೆದು
ನೀನೆ ಕೃಷಿಗಾಧಾರನೆಂದು ಬಗೆದು
ಕಾತರದೆ ನೋಳ್ಪರವನಾಸ್ವಾದನಂಗೈದು
ಅದೆ ಉತ್ತ ಹೊಲದ ನರುಗಂಪನುಗುವ
ಮಾಲಮನ್ನೇರಿ ನಸುವಡುವಲಿಗೆ ನೀಂ ಸಾಗಿ
ತಿರುಗಿ ತೆರಳುತ್ತರಕೆ ತೀವ್ರಮಾಗಿ.

೧೭

ಜಲಧಾರೆಗಳ ಸುರಿಸಿ ಕಾಳ್ಕಿಚ್ಚನುಪಶಮಿಸಿ
ಎಸಗಿದುಪಕಾರದಿಂದಾಮ್ರಕೂಟ
ದಾರಿ ನಡೆದಾಯಸದ ಬಳಲಿರುವ ನಿನ್ನ ತಾಂ
ತರ್ವುದೈ ತಲೆಮೇಲೆ ಸೊಗಸಿನಿಂದೆ.
ಕ್ಷುದ್ರನಾದಾತನುಂ ಆಶ್ರಯವನಾಶಿಸುವ
ಗೆಳೆಯನೈತರುವಂದು ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ
ಅವನ ಉಪಕಾರಗಳ ನೆನೆದು ಮೊಗದಿರುವನೆನೆ
ಉನ್ನತರ ಬಗೆಯನಿನ್ನೆಂತು ಪೇಳ್ವೆಂ !

೧೮

ಕಳಿವಣ್ಣಳಿಖಿಏರುವ ಕಾನನಾಮ್ರಗಳಿಂದೆ
ಕವಿದ ಸಾನುಗಳಿರುವ ಆಮ್ರಕೂಟ
ಶೈಲದಿಂ ನುಸ್ಪುಳಿವ ವೇಗೋತ್ಪೂರಿತ ನೀನು
ಅದರ ಶಿಖರಾಗ್ರವನು ಸರಿವಂದು
ನಡುವೆ ಕಪ್ಪಾಗಿರುತೆ ಸುತ್ತೆಲ್ಲ ಬೆಳ್ಪಿಸಿವ
ತಿರನೆಗ್ಗ ಕೋರವೊ ಶಿವೆಯಗಸಂತೆ
ಅಮರಸಂಪತ್ತಿಗಳಿಂದಾಲೋಕನಾರ್ಹನೆನಿಸೆ
ಶೋಭಿಸುವೆ ನೋಡಲಿಂತು ನೃಗನೆನಿಸಿ.

೧೯

ವನಚರವಧೂಜನಗಳಂ ದಳಿ ವಿಹರಿಸುವ
ವನ್ಯಕುಂಜಗಳಿಂದೆಯೊ ಹೂಲಿಸು ನಿಂದು
ನೀರು ಬರಿದಾಗಿರಲು ಬೇಗೇಗನೆ ಸಾಗಿ
ಅದರಾಚೆ ದಾರಿಯನು ದಾಟಿದಂತು
ಮಾತಂಗಸಂಗಗೊಳಸು ಸುರಚಿಸಿದ ಚಿತ್ರರ
ಭಸ್ಮಲಬಾವಳಿಯು ಶೋಭಿಲುತಿರುವ
ಹಳ್ಳದಿಣ್ಣೆಗಳಿರುವ ವಿಂಧ್ಯನಾದದ ಬಳಿಸಿ
ಪಸರಿಸಿದ ನರ್ಮದೆಯು ನೋಡಲರುವೆ.

೨೦

ಮಳೆಗರೆದು ಬಂದಾಗ ಹೊಂದಿ ನೀರ ಕಟುವಾದ
ವನಗಜದ ಮದಜಲದಿ ಪರಿಮಳಸುತೆ
ನೀರಳೆಯ ನಿಮ್ಮದಿಯಿಂದೆ ಮುಂದಗಮನಮನಾಂತ
ನರ್ಮದೆಯು ತೋಯವನು ನೊಗೆದು ತೆರಳು.
ಇಂತು ಅಂತಸ್ಸಾರವಾದ ನಿನ್ನನು ಪವನನೆ
ಚಲಿಸಲಿಸಿಲಸು ರಕ್ತನಾಗನತ್ತಿ !
ಪೂರ್ಣತೆಯೆ ಗೌರವಕೆ ಕಾರಣವು ; ರಿಕ್ತತೆಯ
ದೆಸೆಯಿಂದೆ ಸರ್ವಮುಂ ಲಘುವೆನಿಸಿಪ್ಪುದು.

೨೧

ಅರೆಬಿಳಿದ ಕೇಸರದೆ ಕಂದುಹಸುರಿನಬಣ್ಣ
ದಿಂದೆಸೆವ ನೀಪಗಳ ನೋಡಿ ಸವಿದು
ಜೌಗುನೆಲದಲಿ ಬೆಳೆದ ನೊದಲಮುಗುಳುಗಳೊಗೆದ
ಎಳೆಯ ಕಂದಳಿಗಳನು ತಿಂದು ನಲಿದು
ವನ್ಯಾನೇಕಗಳಿಂದಲಧಿಕ ಸೌರಭವುಗುವ
ನೀರುಂಡ ತಿರೆಯ ಹೊಸಕಂಪು ಮೂಸಿ
ಸಂಚರಿಪ ಸಾರಂಗ ನಿವಹ ತಾಂ ಸೂಚಿಪುದು
ಹೊಸನೀರ ಪಸಿಗರೆವ ನಿನ್ನ ಪಥಮಂ.

೨೨

ನೀರ್ವನಿಯ ಪಿಡಿವೊಂದು ಚತುರತೆಯನಾಂತಿರುವ
ಚಾತಕಂಗಳ ನೋಡಲೆಳಸಿದಂದು
ಪಂಕ್ತಿಪಂಕ್ತಿಯೊಳೆಸೆದು ಹಾರುವ ಬಲಾಕಗಳ
ನೊಂದೆರಡು ಎಂದೆಣಿಸಿ ತೋರಲೆಂದು
ರಮಣಿಯರನೊಡಗೂಡಿ ಸಿದ್ಧರಾಗಸದೊಳಿರೆ
ಮೇಲೆ ನೀಂ ನೊಗಮೋರಿ ಗುಡುಗಿದಂದು
ಸೋತ್ಕಂಠ ಸಹಚರಿಯರಾಲಿಂಗನಂ ಪಡೆದು
ನಿನ್ನನಭಿನಂದಿಸುವರಂದದಿಂದೆ.

೨೩

ನನ್ನ ಮನದಿನಿಯಳನು ಸಂತವಿಪ ಸಲುವಾಗಿ
ಸಡಗರದೆ ನೀಂ ಪೋಗಲೆಳಸಿದಂದು
ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಕಂಪುಗುವ ಮಲೆಮಲೆಗಳೆಡೆಗಳಲಿ
ಬರಿದೆ ಕಾಲವ ಕಳೆವೆಯೆಂದು ಬಗೆವೆ.
ಕಣ್ತುಂಬಿ ಸೂಸುತಿರುವಾನಂದಬಾಷ್ಪದಿಂ
ಕೇಕಾರವಂಗೈದು ಸ್ವಾಗತಿಸುವ
ನವಿಲುಗಳ ಆತಿಥ್ಯವನು ಪಡೆದು ಮೇಗಂತೊ
ಮ್ರತಗತಿಯೊಳಲ್ಲಿಂದೆ ತೆರಳಲೆಳಸು.

೨೪

ಹೊದೆಯೊಡೆದು ಸೂಚಿಬಿರಿದ ಕೇದಗೆಯ ಗರಿಗಳಿಂ
ಬೆಳ್ಪಾಂತ ಉಪವನದ ಬೇಲಿಯಿಂದೆ
ಗೃಹಬಲಿಯ ಭುಂಜಿಸುವ ಪಕ್ಷಿಸಂಕುಲವೊಲಿದು
ಗೂಡುಗಟ್ಟುತಲಿರುವ ಮರಗಳಿಂದೆ
ನೀಲಿಬಣ್ಣ ಪಡೆದಾಂತ ಕಪ್ಪುಹಣ್ಣುಗಳಿರುವ
ಕರಮೆಸೆವ ನೇರಳೆಯ ಬನಗಳಿಂದೆ
ಕೆಲದಿನವೆ ತಂಗಿರುವ ಹಂಸಸಂಘಗಳಿಂದೆ
ದಾಶಾರ್ಣದೇಶ ಸೊಂಪಡೆವುದಲ್ಲಿ.

೨೫

ಲೋಕದೊಳು ಹೆಸರಾದ ವಿದಿಶಾಭಿಧ ಸದಾ
ರಾಜಧಾನಿಯನದನು ಸೇರಿ ನೀನು
ಭ್ರೂಭಂಗದಂತಿರುವ ಚಲಿಸುವ ತೆರೆಗಳೆನಿಸಿಹ
ಅಧರದಂತೆಸೆದಿರುವ ಜಲವ ತಳೆದು
ಮೆರೆವ ವೇತ್ರಾವತಿಯ ಸಿರಿಯ ಸವಿಸುವವೋಲು
ನಸುಬಾಗಿ ಪ್ರಿಯಮುಖದ ಸೊಗಸಿಂದೆ
ಪಡೆವೆಡೆಯೊಳದರ ಸವಿಸುಖವನದು ಕುಡಿದೆಂದು
ಕಾಮುಕನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಫಲವ ಪಡೆವೆ.

೨೬

ಪಣ್ಯವನಿತಾಜನರ ಸುರತ ಪರಿಮಳವನುಗುವ
ಸುಂದರ ಶಿಲಾವೇಶ್ಮನಿವಹದಿಂದ
ನಾಗರಿಕರುದ್ದಾಮ ಯೌವನೋತ್ಕರ್ಷಣವನು
ಆವ ಪರ್ವತ ಜಗಕೆ ಸಾರುತಿಹುದೊ
ಪ್ರೌಢಪುಷ್ಪಗಳೆಸೆವ ನೀಪವೃಕ್ಷಗಳಿಂದ-
ಲಾವ ಪರ್ವತ ಜನರ ಮನಸೆಳೆಯುತಿ
ನಿನ್ನ ಸಂಸ್ಪರ್ಶದಲಿ ಪುಳಕಗೊಂಡವೊಲಿಹುದೊ
ಅದುವೆ ನೀಚೈರ್ಗಿರಿಯೊಳಲ್ಲಿ ನಿಲಿಸು.

೨೭

ಬಳಿಕ ಮುಂದುತ್ತರಿಸಿ ವನನದೀತೀರದೊಳು
　　ಉಪವನದ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮೊಗ್ಗೆಗಳಿಗೆ
ಹೊಸಮಳೆಯ ನೀರ್ವನಿಗಳಭಿಷೇಚನಂಗೈದು
　　ಬೆಮರಿಳಿವ ಕದಪುಗಳನೊರಸುವಂದು
ಕಿವಿಯ ನೈದಿಲೆ ಪೂವು ಬಾಡಿ ಕೆಳಗುಸುರುತಿರೆ
　　ಪೂದಿರಿಯುವಬಲೆಯರ ಮೊಗದ ಮೇಲೆ
ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರ ಪರಿಚಯದ ನೆರಳಿನಾಸರೆಯಾಗಿ
　　ಮತ್ತೆ ಮುಂದುತ್ತರಕೆ ತೆರಳು ಸಖನೆ.

೨೮

ಉತ್ತರದ ದೆಸೆಗೆಂದು ಪಯಣ ಬೆಳೆಸುವ ನಿನಗೆ
　　ಉಜ್ಜಯಿನಿಯಾ ದಾರಿ ಬಳಸಾದರುಂ
ಅಲ್ಲಿನ ಮಹೋತ್ತುಂಗ ಸೌಧವರಮನೆಗಳಲಿ
　　ಸ್ನೇಹವಿರಹಿತನೆನಿಸಿ ಮೊಗದಿರುಹದ
ಬಳ್ಳಿಮಿಂಚಿನ ಬೆಳಗಿಗಿರದೆ ಭಯದಿಂ ಬೆದರಿ
　　ಚಲಿಸುತಿರುವಾ ನಗರದಂಗನೆಯರ
ಚಕಿತ ಲೋಲಾಪಾಂಗ ಲೋಚನಂಗಳ ನೋಡಿ
　　ನೀನಲ್ಲಿ ರಮಿಸದಿರೆ ವಂಚಿತನಹೆ.

೨೯

ಅಲೆಗಳುಲ್ಲೋಲದಲಿ ಕಲರವಂಗೈಯುತಿಹ
　　ಹಕ್ಕಿಗಳ ಸಾಲಿನೊಡ್ಯಾಣದಿಂದೆ
ಘುಮುಘುಮುಕಿ ಹರಿವಂದು ಸುಭಗಮೆನೆ ತೋರುತಿಹ
　　ಆವರ್ತವೆನುವ ಸುಳಿನಾಭಿಯಿಂದೆ
ಮೆರೆವ ನಿರ್ವಿಂಧ್ಯೆಯನು ಬಳಿಸಾರ್ದು ಸಂತಸದೆ
　　ಅಲ್ಲಿ ರಸಲೋಲನೆನೆ ಸುಖಿಸು ಸಖನೆ
ವನಿತೆಯರಿಗಿನಿಯರೊಳು ಒಲವ ಬೇಡುವುದರಲಿ
　　ವಿಲಸನವೆ ತಾನಲ್ತೆ ಮೊದಲ ನುಡಿಯು.

೩೦

ವೇಣಿವೊಲು ತೆಳುವಾಗಿ ಹರಿವ ನೀರ್ಪೊನಲಿಂದೆ
  ಕೃಶಳಾಗಿ ತೋರುವಾ ನಿರ್ವಿಂಧ್ಯೆಯು
ದಡವೆಡೆಯ ತರುಗಳಿಂದುದುರಿ ಬೀಳುತಲಿರುವ
  ಹಣ್ಣೆಲೆಗಳಿಂದೆ ತಾಂ ಬೆಳ್ಪನಾಂತು
ತನ್ನ ವಿರಹವ್ಯಥೆಯ ದಾರುಣಾವಸ್ಥೆಯಲಿ
  ನಿನ್ನ ಸೌಭಾಗ್ಯವನೆ ಸೂಚಿಸುತಿಹೆ
ಸಂಗಮದ ಸೊಗದಿಂದಲಾ ಸಿಂಧು ಮೈತುಂಬು-
  ವಂದದೊಳು ನೀನವಳ ಮೋದಗೊಳಿಸು.

೩೧

ವತ್ಸರಾಜನ ಕಥೆಯನರಿತ ಕೋವಿದರಿರುವ
  ಊರ ಹಿರಿಯರ ನೆಲೆಯನಾವಂತಿಯ
ಹಿಂದಿರಿಸಿ ಸಿರಿಯ ಹರಹಿನ ನೆಲೆಯು ತಾನೆನಿಸುವ
  ಉಜ್ಜಯಿನಿಯನು ಕುರಿತು ತೆರಳಿ ಮುಂದೆ
ತಮ್ಮ ಸುಚರಿತ ಫಲವು ಮುಗಿದು ಬರುತಿರುವಂದು
  ದೇವಲೋಕದ ಜನರು ತಿರುಗಿ ಬಂದು
ಸುಕೃತ ಶೇಷಗಳಿಂದ ಧರೆಗೆ ತಂದಿಳಿಸಿರುವ
  ದಿವವೊಂದು ಖಂಡವೆನೆ ಕಂಗೊಳಿಪುದು.

೩೨

ಅಲ್ಲಿ ಶಿಪ್ರಾನದಿಯ ಮೇಲೆ ಬೀಸುವ ಗಾಳಿ
  ಉದಯಕಾಲದೊಳುಲಿವ ಸಾರಸಗಳ
ಮದಕಲಿತ ಕೂಜಿತವ ನಿಡಿದಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿಸುತೆ
  ಬಿರಿದ ತಾವರೆಯರಳ ಕಂಪನಾಂತು
ಭೋಗದಭಿಲಾಷೆಯಲಿ ಚಾಟುವಚನವ ನುಡಿದು
  ಕಾಮಿನಿಯ ಸಂತಸಿಸುವಿನಿಯನಂತೆ
ಅಂಗನೆಯರೊಡಲಿಗನುಕೂಲ ಭಾವದಿ ಸುಳಿದು
  ಜೇಟಿದಾಯಾಸವನು ನೀಗಲಿಹುದು.

೩೩

ತಾರಹಾರಗಳೆನಿತೊ ತರಳ ಘುಟಿಕಗಳೆನಿತೊ
ಶಂಖ ಶುಕ್ತಿಗಳೆನಿತೊ ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ
ಎಳೆಹುಲ್ಲಿನಂತಿರುವ ಹಸುರುಬಣ್ಣದ ಕಾಂತಿ
ಕುಡಿಯೊಡೆದು ಹೊಳೆವ ಮರಕತಗಳೆನಿತೊ!
ಹವಳಗಳ ಹರಳೆನಿತೊ ಉಜ್ಜಯಿನಿಯಂಗಡಿಯ
ಬೀದಿಗಳ ನೋಡಿದರೆ ಹೊಳೆವುದಂದು
ಮುನ್ನೀರು ತನ್ನೆಲ್ಲ ರತ್ನಗಳನಿಲ್ಲಿರಿಸಿ
ತಾಂ ಬರಿಯ ನೀರನಿಧಿಯಾದುದೆಂದು.

೩೪

ಇದುವೆ ತಾಣದೊಳಂದು ಪ್ರದ್ಯೋತಪುತ್ರಿಯನು
ಬಂದು ಅಪಹರಿಸಿದನು ವತ್ಸರಾಜಂ
ಮೇಣಿದುವೆ ತಾಣದಲಿ ಆನರೇಂದ್ರನದೆನುವ
ಹೇಮತಾಳದ್ರುಮದ ವನವಿರ್ದುದು
ಮತ್ತಿದುವೆ ತಾಣದಲಿ ನಲಗಿರಿಯು ಮದವೇರಿ
ಕಂಬವನು ಕಿತ್ತೆಸೆದು ಹಾರಾಡಿತು
ಈ ತೆರನ ಕತೆಗಳನು ಹೇಳುತ್ತ ಬಲ್ಲ ಜನ-
ರಾಗಂತುಕರನಲ್ಲಿ ಮುದಗೊಳಿಪರು.

೩೫

ಎಲೆಹಸುರು ಬಣ್ಣದಲಿ ದಿನಕರನ ತೇಜಿಗಳ
ಹೋಲುತಿಹ ವಾಹಕಗಳಿರುವುವಲ್ಲಿ
ಶೈಲದಂತುತ್ತುಂಗಮೆನಿಸಿದಾನೆಗಳಲ್ಲಿ
ನಿನ್ನವೊಲು ಮದಜಲದ ಮಳೆಗರೆವುವು.
ಸಮರ ಸಂರಂಭದಲಿ ದಶಮುಖನಿಗೆದುರಾಗಿ
ಚಂದ್ರಹಾಸಮೊಳಾದ ಕಲೆಗಳಿಂದೆ
ಆಭರಣಕಾಂತಿಗಳ ಮರೆಸಿ ಮೆರೆವಂತಿರುವ
ಯೋಧಾಗ್ರಗಣ್ಯರಿಹರಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿ.

೩೬

ಜಾಲಮಾರ್ಗದಿನೊಗೆವ ಕೇಶಸಂಸ್ಕಾರದಿನಿ
ಧೂಪದಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಪುಷ್ಟನಾಗಿ
ಬಂಧುವೆನುವಾದರದೆ ಗೃಹಮಯೂರಗಳೀವ
ನೃತ್ಯೋಪಹಾರದಿಂ ತುಷ್ಟನಾಗಿ
ಕುಸುಮ ಸೌರಭವುಗುವ ಲಲಿತವನಿತಾಪಾದ
ರಾಗಾಂಕಿತಂಗಳಿಹ ಹರ್ಮ್ಯಗಳಲಿ
ಉಜ್ಜಯಿನಿಯೈಶ್ವರ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನು ನೋಡುತ್ತೆ
ದಾರಿ ನಡೆದಾಯಸವ ನೀಗಲಿರುವೆ.

೩೭

ಭರ್ತೃವಿನ ಕಂಠದೊಲು ಛವಿಯಾಂತನಿವನೆಂದು
ನಿನ್ನ ನೋಡುತ ನಲಿಯೆ ಪ್ರಮಥಗಣವು
ಜಲಕೇಳಿಯೊಳು ಮೆರೆವ ಯುವತಿಯರ ಮೀಪದಿಂ
ಮಗಮಗಿಪ ಗಂಧವತಿಯತ್ತಣಿಂದೆ
ನೈದಿಲೆಯ ನರುಗಂಪಿನೊಡಗೂಡಿ ಸುಳಿದು ಬಹ
ತಂಗಾಳಿಯಲಿ ತೊನೆವ ಉಪವನದೆಡೆ
ತೆರಳು ನೀಂ ತ್ರಿಭುವನಕೆ ಗುರುವಾದ ಚಂಡೀಶ
ನೆಲಸಿರುವ ಪುಣ್ಯಮಯಧಾಮದೆಡೆಗೆ.

೩೮

ನೀನಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯುವ ಮಹಾಕಾಳಮಂದಿರವ
ಬೇರಾವ ವೇಳೆಯಲಿ ಸಾರಿರ್ದರುಂ
ನಯನ ದೇಶವ ಮೀರಿ ದೂರದ ದಿಗಂತದಲಿ
ಸೂರ್ಯ ಮುಳುಗುವವರೆಗೆ ಅಲ್ಲೆ ನೆಲಸಿ
ಲೋಕವಂದಿತನಾದ ಶೂಲಿಪೂರಾಧನೆಗೆ
ಗುಡುಗುಗಳ ದನಿಗೈದು ಪಟಹವಾಗು
ಗಂಭೀರತರಮಾದ ನಿನ್ನ ಗರ್ಜಿತಗಳಿಗೆ
ಮುಂದೆ ನೀಂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಫಲವ ಪಡೆವೆ.

೩೯

ನೃತ್ಯಸೇವಾಭರದೊಳಡಿಯನೆತ್ತಿಡುವಂದು
ಕಟಿಯ ಕಾಂಚೀದಾಮ ಝಣಝಣರಿಸೆ
ರತ್ನವರ್ಣಚ್ಛವಿಯ ವಳಿಯ ಚಾಮರ ಮಿನುಗೆ
ಲೀಲೆಯಿಂ ಪಿಡಿದದನು ಬೀಸುವಂದು
ಕ್ಲಾಂತ ವೇಶ್ಯಾಜನದ ನಖಪದಕೆ ಸುಖವೀವ
ಮೊದಲ ಮಳೆಹನಿಗಳನು ನೀನು ಸುರಿಯೆ
ಮಧುಕರ ಶ್ರೇಣಿವೊಲು ನಿಡಿದಾದಪಾಂಗಗಳ
ನಿನ್ನ ಕಡೆಗೆಸೆಯುವರು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೆ.

೪೦

ಆ ಬಳಿಕ ಶಿವನ ನಿಡುತೋಳುಗಳ ತರುವನವ
ಮಂಡಲಾಕಾರದಲಿ ಬಳಸಿ ನಿಂದು
ಅಭಿನವ ಜಪಾಕುಸುಮವೆಂತಂತೆ ಕೆಂಪಾಗಿ
ಬೈಗುವೆಳಗನು ತಳೆದು ಸುಭಗನಾಗಿ
ಉದ್ವೇಗ ಶಮನಗೊಳೆ ನಿಶ್ಚಲಾಕ್ಷಿಗಳಿಂದೆ
ಶಿವೆ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನೀಕ್ಷಿಸುತಿರೆ
ನಾಟ್ಯದಾರಂಭದಲಿ ಪಶುಪತಿಯ ಆರ್ದ್ರಗಜ
ಚರ್ಮಾಭಿಲಾಷೆಯನು ನೀಗಲೆಳಸು.

೪೧

ನೋಟವನು ತಡೆಗೈದು ಕವಿದ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯ
ರಾಯಬೀದಿಯೊಳಲ್ಲಿ ಉಜ್ಜಯನಿಯ
ಯೋಷಿತೆಯರಂದ ಮಿಗೆ ರಮಣವಸತಿಯ ಕುರಿತು
ಸಾನುರಾಗದಿ ತೆರಳಲನುವಾಗಿರೆ
ಕನಕ ನಿಕಷದ ತೆರದಿ ಹೊಳೆವ ಸೌದಾಮಿನಿಯ
ಬೆಳಕಿನಿಂ ನೀನವರ ದಾರಿ ತೋರು
ಮೊದಲೆ ಭಯಚಕಿತರಹ ಯೋಷಿತೆಯರವರ ನೀಂ
ಮಳೆಗರೆದು ಮೊಳಗಿರಿದು ಬೆದರಿಸದಿರು.

೪೨

ಚಿರವಿಲಸನೋದ್ವೇಗ ಭರದಿಂದೆ ಕಡುಬಳಲಿ
ಖೇದಗೊಳೆ ನಿನ್ನ ಸತಿ ಸೌದಾಮಿನಿ
ಸುಪ್ತ ಪಾರಾವತಗಳಿರುವ ಸೌಧಾಗ್ರದಲಿ
ನೀನುಮಾಯಾಸವನು ನೀಗಲೆಂದು
ಇರುಳು ನೂಕಲು ತಂಗಿ ನೇಸರುದಯಿಸುವಂದು
ಉಳಿದ ದಾರಿಯ ಕುರಿತು ತೆರಳು ಮುಂದೆ
ಕೈಕೊಂಡ ಸಖರರ್ಥ ಕೃತ್ಯಗಳನೆಸಗಲಿರೆ
ಸಾವಕಾಶಂಗೈವುದುಚಿತಮಲ್ತು.

೪೩

ನೇಸರುದಯಿಸುವಂದು ಕಾಮಿಜನಗೈತಂದು
ಮುನಿಸಿನಿಂ ಮೊಗದಿರುಹಿದಂಗನೆಯರ
ಕಂಬನಿಗಳಂ ತೊಡೆದು ಸಂತವಿಪ ಸಮಯವದು
ನೀನಂತೆ ದಿನಕರನ ತಡೆಯಬೇಡ.
ಪದುಮಲತೆಗಳ ಸೋಂಕಿ ಕಮಲವದನವನೆತ್ತಿ
ಹಿಮಕಣದ ಕಣ್ಣೀರನೊರಸಲೆಂದು
ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುತಿರುವ ದಿನಕರನ ಕಿರಣಗಳ
ತಡೆದಂದು ಅವನುರಿಮು ಕೋಪಗೊಳುವಂ

೪೪

ವಿಮಲಾಂತರಂಗದೊಲು ನಿರ್ಮಲೋದಕವಿರಲು
ಗಂಭೀರೆ ತಾನಿರಲು ಪ್ರೇಯಸಿವೊಲು
ಛಾಯಾತ್ಮನಾದರೂ ಪ್ರಕೃತಿಸುಭಗನೆ ನಿನ್ನ
ನಾಕೆ ತಿಳಿನೀರಿನಲಿ ತಳೆದಿರುವಳು.
ಅದುವೆ ಕಾರಣದಿಂದೆ ಸಂಯಮಿಯವೋಲಿರದೆ
ಕುಮುದದೊಲು ಬೆಳ್ಪಿಸವ ಗಂಭೀರೆಯ
ಚಟುಲತರ ಶಫರಗಳ ಚಂಚಲೋದ್ವರ್ತನಗ
ಳಾಲೋಕಗಳನೆಂತು ವ್ಯರ್ಥಗೈವೆ.

೪೫

ತಟನಿತಂಬವದಿನಿತು ತೆರೆದು ತೋರುವ ತೆರದಿ
ವಾನೀರ ಶಾಖೆಗಳ ಕರಗಳಿಂದೆ
ನಸುವೆತ್ತಿ ಪಿಡಿದಿರುವ ನೀಲಬಣ್ಣದಿನೆಸೆವ
ಆ ನದಿಯ ನೀರುಡೆಯನಿರದೆ ಸೆಳೆದು
ಮೇಲೆ ನೀನಾಗನದೆ ಜಗುಳಿ ಕೆಳಗಿಳಿಯುತಿರೆ
ಪಯಣ ಸಮನಿಪುದೆಂತು ನಿನಗೆ ಸಖನೆ !
ರುಚಿಯನರಿತಿಪ ರಸಿಕನಾವನೀ ಲೋಕದಲಿ
ವಿವೃತ ಜಘನೆಯನಂತು ತೊರೆಯಲಹನೊ !

೪೬

ನಿನ್ನ ಮಳೆವನಿಗಳಿಂ ಮೈಯುಬ್ಬಿ ನಾಂದಿಳೆಯ
ತನಿಸೊಗಡಿನೊಡವೆರೆದು ಕಮ್ಮಿತಾಗಿ
ಕಾಡಾನೆಗಳ ಬಳಗಮಾನಂದದಿಂ ಮೂಸಿ
ಘೀಳಿಡುತೆ ಪೀರ್ವಂತು ಮಂದವಾಗಿ
ಕಾಡು ಅತ್ತಿಯ ಮರನ ಪಣ್ಗಳಂ ಗಳಿಯಿಸುತೆ
ಸುಳಿವಂದು ತಣ್ಣನೆಯ ಗಾಳಿಯಾಗಿ
ಮಂದ ಮಂದಾಗಮದ ಮಂದಾನಿಲಂ ಬೀಸಿ
ನಿನ್ನ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವನು ದೇವಗಿರಿಗೆ.

೪೭

ದೇವಗಿರಿಯಲಿ ಮತ್ತೆ ನಿತ್ಯಸನ್ನಿಹಿತನಹ
ಷಣ್ಮುಖಸ್ವಾಮಿಯನು ಕಾಣುವಂದು
ಹೂಮುಗಿಲವೋಲಿರುವ ಸೊಗದ ರೂಪವನಾಂತು
ವ್ಯೋಮಗಂಗಾಜಲದೊಳಾರ್ದ್ರಮಾದ
ಪುಷ್ಪಗಳ ಮಳೆಯಿಂದಲಾ ಕುಮಾರನ ಮಿಸಿಸು
ವಾಸವನ ಸೇನೆಯನು ಕಾಯಲೆಂದು
ಚಂದ್ರಶೇಖರನಂದು ಅಗ್ನಿಮುಖದೊಳಗಿರಿಸಿ
ದಾತನತ್ಯಾದಿತ್ಯ ತೇಜನತ್ತೆ !

೪೮

ಕಾಂತಿರೇಖಾವಲಯ ವಿನ್ಯಾಸದಿಂದೆಸೆವ
ಕೆಳಗುದುರಿದಾ ನವಿಲುಗರಿಯನಾಯ್ದು
ಮಗನ ಮೋಹಮೊಳದನು ಗೌರಿಯಾದರದಿಂದೆ
ಕುವಲಯದ ದಳವೊಡನೆ ಕಿವಿಯೊಳಿರಿಸೆ
ಶಿವನ ಶಶಿಕಲೆಯಿಂದ ಬೆಳ್ಪಡರ್ದಪಾಂಗಮಿಹ
ಪಾವಕಿಯ ವಾಹನವನಾ ಶಿಖಿಯನು
ಕುಣಿಸು ಮಾರ್ದನಿ ಕೊಡುವ ಪರ್ವತಾಗ್ರಮನೇರಿ
ಗುರುತರದ ಗರ್ಜನೆಯ ದನಿಗಳಿಂದೆ.

೪೯

ಇಂತು ಶರವಣಭವನ ಷಣ್ಮುಖನನರ್ಚಿಸುತೆ,
ಮಳೆಯ ತುಂತುರ್ವನಿಯು ಬೀಳ್ವುದೆಂದು
ಕರದೆ ವೀಣೆಗಳಿರುವ ಸಿದ್ಧಯುಗಳಗಳಂದು
ಭಯದಿಂದೆ ಹಿಂಜರಿದು ದಾರಿಬಿಡಲು ;
ಮುಂದುಮುಂದುತ್ತರಿಸಿ ಗೋಯಜ್ಞದಿಂಮೊಗೆದು
ಸ್ರೋತರೂಪವನಾಂತು ಭೂಲೋಕದಿ
ರಂತಿದೇವನ ಕೀರ್ತಿ ತಾನೆಂಬ ತೆರನೆಸೆವ
ಚರ್ಮಣ್ವತೀನದಿಯ ಸನ್ಮಾನಿಸು.

೫೦

ಶ್ರೀಹರಿಯ ವೈಸಿರಿಯು ಕದಿವವೋಲಿಸ ನೀನು
ನೀರು ಕುಡಿವುದಕೆಂದು ಬಾಗಿದಂದು
ಹಿರಿದಾದರೂ ನೋಡೆ ದೂರವಿರುವುದರಿಂದೆ
ಕಿರಿದಾಗಿ ತೋರುತಿಹ ನದಿಯ ನೀರಂ ;
ನಡುವೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ತೋರವಾಗಿರುವಂಥ
ಇಂದ್ರನೀಲದ ಮಣಿಯನಾಂತು ಎಸೆವ
ಭೂಮಿದೇವಿಯ ಕೊರಳ ಮಣಿಹಾರವೆಂದೆಣಿಸಿ
ಖೇಚರರು ನಿನ್ನನೊಲಿದೀಕ್ಷಿಸುವರು.

೫೧

ಆ ನದಿಯನುತ್ತರಿಸಿ ತೆರಳು ನೀನುತ್ತರಕೆ
ಬಳ್ಳಿ ಹುಬ್ಬಿನ ಹಾವಭಾವವರಿತು
ಕಣ್ಣೆವೆಯ ಹಾರಿಸುತೆ ಹೊಮ್ಮಿ ಹೊಳೆಯುವ ಕರಿಯ
ಕಾಡಿಗೆಯ ತೆರಸೆಸೆವ ಕಂಗಳಿಂದೆ
ಕುಂದಸುಮ ಚಲನಾನುಸಾರಿಯಹ ಮಧುಕರನ
ಕಾಂತಿಯನು ಅಪಹರಿಸುವಂತೆಸೆಯುವ
ದಶಪುರ ವಧೂಜನರ ನೇತ್ರಕೌತೂಹಲಕೆ
ನಿನ್ನಾತ್ಮ ಬಿಂಬಮಂ ಪಾತ್ರಮೆನಿಸು.

೫೨

ಬಳಿಕ ಬ್ರಹ್ಮಾವರ್ತವೆನುವ ಜನಪದವಿರುವು
ದವನು ಛಾಯಾಮಾತ್ರದಿಂದಲೈದಿ,
ನೀನು ಬಲ್ಮಳೆಗರೆದು ಸುರಿವ ಜಲಧಾರೆಯಲಿ
ಬಿರಿದ ನೀರೇಜಗಳ ಮುಸುರುವಂತೆ
ನಿಶಿತವಹ ನೂರಾರು ಬಾಣಗಳ ಮಳೆಗರೆದು
ನೃಪರ ಮುಖಕಮಲಗಳ ನರನುಮಂತೆ
ಮುಸುರಿ ಕ್ಷಾತ್ರವ ಮೆರೆದ ರಣಭೂಮಿಯಾಗಿರುವ
ಆ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರವನು ಸಾರು ಮುಂದೆ.

೫೩

ತನ್ನ ಸತಿ ರೇವತಿಯ ಲೋಚನಾಂಕಮನಾಂತ
ತನಗೆ ಅತಿಹಿತವಾದ ಸುರೆಯನುಳಿದು
ಬಾಂಧವರ ಮಮತೆಯಲಿ ಸಮರಭೂಮಿಯನುಳಿದು
ಬಲರಾಮನಾ ಸರಸ್ವತಿಯನೈದಿ
ಅದರ ಜಲಸೇವನೆಯೊಳಂಮ ಶುಚಿಯಾದನೆನೆ
ಆ ಸರಸ್ವತಿನದಿಯ ಪುಣ್ಯಜಲವ
ನೀನುಮಾಸ್ವಾದಿಸುತೆ ಹೃದಯ ಶುದ್ಧಿಯ ಪಡೆದು
ವರ್ಣಮಾತ್ರವೆ ಕೃಷ್ಣನೆನಿಸು ಸಖನೆ.

೫೪

ಸಗರರಾಜಕುಮಾರರಂದು ದಿವವೇರಲಿರೆ
ವಿರಚಿಸಿದ ಸೋಪಾನ ಪಂಕ್ತಿಯೆನುವ
ಗೌರಿದೇವಿಯ ಮುಖನ ಭ್ರುಕುಟಿರಚನೆಯನಿರವೆ
ನೊರೆಯಿಂದೆ ನಗುವಂತೆ ತೋರುತಿರುವ
ಶಿರದ ಚಂದಿರನೊಡನೆ ಶಂಭುವಿನ ಕೇಶವನು
ತೆರೆಗೈಗಳಿಂದೊತ್ತಿ ಹಿಡಿದೆಳೆಯುವ
ಕನಖಲದ ಸಾರೆಯೊಳು ಹಿಮಗಿರಿಯನಿಳಿದುಬಹ
ಜಾಹ್ನವಿಯ ಸುರನದಿಯ ನೋಡಲಿರುವೆ.

೫೫

ಹಿಮ್ಮೆಯ್ಯನಾಗಸದೊಳೂರಿ ಮುಮ್ಮೆಯ್ಯಿಂದೆ
ಇಂದ್ರನೈರಾವತವ ಪೋಲ್ವ ತೆರದಿ
ತಿರುಗಿ ನದಿಗೆದುರಾಗಿ ಜಗುಳಿ ಕೆಳನೊಗವಾಗಿ
ನಿರ್ಮಲ ಸ್ಫಟಿಕದಂತೆಸೆಯುತಿರುವ
ಬೆಳ್ವೊನಲ ಸುರನದಿಯ ನೀರ್ಗುಡಿಯಲೆಳಸುತಿರೆ
ನಿನ್ನ ಕರಿಮೈ ನೆಳಲು ನೀರೊಳೊಂದಿಯೆ
ಅಸ್ಥಾನದೊಳು ಯಮುನೆ ತನ್ನೊಡನೆ ಸೇರಿತೆನೆ
ಗಂಗೆ ಕಣ್ಗೊಳಿಸುವಳು ಸುಭಗೆಯಾಗಿ

೫೬

ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ಕತ್ತುರಿಯ ಮಿಗಮುವದ ಗಂಧದಿಂ
ಮಘಮಘಿಪ ಶಿಲೆಗಳಿಹ ಕಂಪಿನೆಡೆಯ
ಹಿಮಸಮೂಹಗಳಿಂದೆ ಗೌರವರ್ಣಮನಾಂತ
ಗಂಗೆಯುಗಮಿಸುತಿರುವ ತುಹಿನಗಿರಿಯ
ಸಾರಿ ನೀಂ ದಾರಿಪಡೆವಲಸಿಕೆಯ ನೀಗಲೆಂ-
ದಾ ಗಿರಿಯ ಶಿಖರದಲಿ ನಿಲಿಸಿದಂದು
ಅಚ್ಚ ಬೆಳ್ಪಿನೊಳೆಸೆವ ಹರನ ವಾಹನನಗೆದು
ತಾಳ್ದ ಕೆಸರಿನವೋಲು ಶೋಭಿಸಲಿಹೆ.

೫೭

ಬನಗಾಳಿ ಬೀಸುತಿರೆ ಸರಳ ತರುಶಾಖೆಗಳ
ಸಂಘರ್ಷದಿಂದೊಗೆದ ಕಿಡಿಗಳಿಂದೆ
ಚರಿಪ ಚಮರೀಮೃಗದ ವಾಲಭಾರಗಳುರಿಯೆ
ಕಾಳ್ಗಿಚ್ಚು ಹಿಮಗಿರಿಯ ಬಾಧಿಸುತಿರೆ
ಧಾರಾಸಹಸ್ರಗಳ ಸುರಿಸಿ ನೀನದನಂತೆ
ಸಂಪೂರ್ಣಮೆನಲೊಡನೆ ತವಿಸಲೆಳಸು
ಆರ್ತಜನರಾಪತ್ತನುಪಶಮನಗೊಳಿಸುವುದೆ
ಉತ್ತಮನ ಸಂಪತ್ತಿಗುಚಿತ ಫಲವು.

೫೮

ಸಿದ್ಧರಿಂದನವರತ ಬಲಿಹರಕೆಗೊಳ್ಳುತ್ತೆ
ಅಂದದಿಂದರೆಯೊಳಗೆ ಮೂಡಿ ನಿಂದ
ಅರ್ಧೇಂದು ಮೌಳಿಯಾ ಚರಣವಿನ್ಯಾಸವನು
ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಬಲವಂದು ಬಾಗಿ ನಮಿಸು
ಶ್ರದ್ಧಾತ್ಮರಾದವರು ಅದರ ದರ್ಶನದಿಂದೆ
ಪಾಪವೆಲ್ಲವ ಕಳೆದು ಪುಣ್ಯವಶದಿ
ದೇಹವಿದನುಳಿದಂದು ಶಾಶ್ವತದ ಗಣಪದವ
ಅಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸದಲಿ ಪಡೆವರಲ್ತೆ.

೫೯

ಅಲ್ಲಿ ಶರಭಗಳಿರವೆ ಮೊರಸರಿಯುವ ನಿನ್ನ
ನೋಡಿ ಮದಗಜವೆಂದು ಭ್ರಮಿಸಿಬಂದು
ತಮ್ಮಂಗವನು ತಾವೆ ಭಂಗಗೊಳಿಸುವ ತೆರದಿ
ಕೋಪದಿಂಮುರವಣಿಸಿ ಬೀಳುವಂದು
ಒಡನೆ ನೀಂ ತುಮುಲತರದಾಲಿಕಲ್ಮಳೆಗರೆದು
ಚದುರಿಸಾ ಶರಭಗಳ ಮೊರವೆಸೆಗೆ
ನಿಷ್ಫಲಾರಂಭಗಳಲುದ್ಯುಕ್ತನಾದವನು
ಪರಿಭವಕೆ ತಾನೆ ಗುರಿಯಾಗದಿರನೆ !

೬೦

ಸುಳಿವೆಳೆಯ ಗಾಳಿಯಲಿ ನಳನಳಿಸಿ ಬೆಳೆದಿರುವ
ವೇಣುವನವಿನಿದಾಗಿ ದನಿಗೈಯಲು
ಆ ದನಿಯನನುಸರಿಸಿ ಕಿನ್ನರಿಯರೊಲವಿನಿಂ
ತ್ರಿಪುರ ಜಯಗೀತೆಯನು ಹಾಡುತಿರಲು
ನಿನ್ನ ಮಧುರ ಧ್ವನಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂದರಗಳಲಿ
ಮುರಜದೊಲು ಮೃದುವಾಗಿ ಮೊಳಗುತಿರಲು
ಪಶುಪತಿಯ ನರ್ತನದ ಸಂಗೀತ ಸಾಧನಗ-
ಳೆಂದು ತಾಂ ಸಂಪೂರ್ಣಮೆನಿಸದಿಹವೆ !

೬೧

ಹಿಮಗಿರಿಯ ಸಾನುವಿನ ಸುಂದರ ನಿವೇಶಗಳ-
ನೀಕ್ಷಿಸುತೆ ನಲಿದು ನೀಂ ಮುಂದೆ ನಡೆದು
ಪರಶುರಾಮನ ಯಶವನಿಳೆಗೆ ಸಾರುತಲಿರುವ
ಹಂಸಂಗಳೊಳಪುಗುವ ಕ್ರೌಂಚ ಬಿಲದಿ
ಬಲಿಯ ನಿಯಮನಕೆಂದು ಜತನಗೈದಾ ಹರಿಯ
ಶ್ಯಾಮ ಚರಣನ್ಯಾಸವೆಂಬ ತೆರದಿ
ನಿನ್ನೊಡಲ ನಿಡಿದೆನಿಸಿ ತಿರುಗಿ ಅದರೊಳು ನುಸಿದು
ಉತ್ತರದ ದೆಸೆಗೆಂದು ತೆರಳು ಮುಂದೆ.

೬೨

ದಶಮುಖನ ಭುಜಬಲದ ಬಿಗಿದ ತೆಕ್ಕೆಯ ಭರಕೆ
ಜಗುಳಿ ಕಿಕ್ಕಿರಿದ ಗಿರಿ ಸಾನುವಿರುವ
ತ್ರಿದಶವನಿತಾಜನದ ದರ್ಪಣದ ತೆರನಿರುವ
ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತದ ಅತಿಥಿಯಾಗು
ಕುಮುದದೊಲು ಬಿಳುಪಾದ ತುಂಗಶಿಖರಗಳಿರುವ
ಆಗಸವನಡೆದಿರುವ ಕೈಲಾಸವು
ದಿನದಿನವು ರಾಶಿಗೈದೀಶ್ವರನ ಸಿತಹಾಸ
ವೆಂಬತೆರನೆನಿಸಿ ಕಣ್ಗೊಳಿಸುತಿಹುದು.

೬೩

ಅದೆ ತಾನೆ ಕಡಿದಿರುವ ಗಜದಂತದಂದದಲಿ
ಅಚ್ಚ ಬೆಳ್ಪಿನೊಳೆಸೆವ ಧವಳಗಿರಿಯ
ನುಣ್ಣನರೆದಂಜನದ ತೆರದೆ ಕರಿದಾಗಿರುವ
ನೀನದರ ಸಾನುವನು ಸೇರಿದಂದು
ಗೌರಾಂಗನೆಂದೆನಿಸಿ ಶೋಭಿಸುವ ಹಲಧರನ
ಹೆಗಲಮೇಲೆಸೆದ ಕರಿವಸನದಂತೆ
ಎವೆಯಲುಗದಂದದಲಿ ನಿನ್ನನವಲೋಕಿಸುವ
ಬೆಡಗಿನೊಂದಂದವನು ತಳೆವೆಯಲ್ತೆ!

೬೪

ಗೌರಿ ಹೆದರುವಳೆಂದೆ ಭುಜಗವಲಯವನುಳಿದು
ಶಂಭು ಕೈಹಿಡಿದವಳ ನಡಸುವಂದು
ಕ್ರೀಡೆಗೆಂದಣೆಗೈದ ಕೈಲಾಸದೆಡೆಗಳಲಿ
ಪಾದಚಾರಿಣಿಯಾಗಿ ವಿಹರಿಸುತಿರೆ
ನೀನವರ ಮುಂದೋಡಿ ಜಲಕಣಗಳೆಲ್ಲವನು
ಘನಿಸಿರಿಸಿ ಮೆಟ್ಟಲುಗಳಿರವ ಪ್ರೋಲ್ತು
ರೂಪಾಂತರಂ ಪಡೆದು ವಿರಚಿಸೈ ದೇವಿಯರ
ಮಣಿತಟಾರೋಹಣಕೆ ಸೋಪಾನಮಂ.

೬೫

ದೇವವನಿತೆಯರಲ್ಲಿ ಕನಕವಲಯಗಳಿಂದ-
ಲಿರಿಯುತಿರೆ ಜಲಧಾರೆ ಚಿಮ್ಮಿ ಸುರಿಯೆ
ಯಂತ್ರಧಾರಾಗೃಹದ ತೆರಮೊಳಂದವರಂತು
ನಿನ್ನ ರೂಪಾಂತರಿಸಿ ನಲಿದು ಮಿಂದು
ಬಿಸಿಲ ಬೇಗೆಯ ಬವಣೆಗೊದಗಿಬಂದಿಹ ನಿನ್ನ-
ನಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳಲಿರೆ ತಡೆಯುವಂದು
ಕೇಳೀನಿಮಗ್ನೆಯರನವರ ನೀಂ ಭಯಗೊಳಿಸು
ಕರ್ಣಕರ್ಕಶಮಾದ ಮೊಳಗನಿರಿದು !

೬೬

ಕನಕ ಕಮಲಗಳೊಗೆವ ಮಾನಸ ಸರೋವರದ
ನೀರು ಮೊಗೆದಾಯುಷವ ಕಳೆದು ಜಲದ!
ಆ ವೇಳೆಗಲ್ಲಿರುವ ಇಂದ್ರನೈರಾವತವ
ನೆಳಲಗೌಸಣಿಗೆಯಲಿ ಸಂಸೇವಿಸಿ
ಮುಂದೆ ಕಲ್ಪದ್ರುಮದ ಕಿಸಲಯಾಂಶುಕಗಳನು
ನಿನ್ನ ಗಾಳಿಯ ಬೀಸಿ ಚಲಿಸಿ ನಲಿಸಿ
ಇಂತು ನಾನಾ ತೆರನ ಲಲಿತ ಚೇಷ್ಟೆಗಳಿಂದ-
ಲಾ ನಗೇಂದ್ರಸೊಳಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿ ಸುಖಿಸು.

೬೭

ಪ್ರಿಯತಮನ ತೊಡೆಯಂತೆ ಕೈಲಾಸಸಾನುವಿರೆ
ಹರಿವ ಗಂಗೆಯೆ ಜಗುಳಿಮುಡೆಯಾಗಿರೆ
ಅಲ್ಲಿ ಅಲಕೆಯ ನೋಡಿ ಕಾಮಚಾರಿಯೆ ಸಖನೆ
ಅದನು ಕಾಮಿಸಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸದಿಗೆ!
ತುಂಗ ಸೌಧಗಳಿರುವ ಅಲಕೆ ಕಣ್ಗೊಳಿಸುವುದು
ನೀರ ಸುರಿಸುವ ಮುಗಿಲ ಧರಿಸಿದಂದು
ಹೊಳೆವ ಮುಂಗುರುಳಿನಲಿ ಮುತ್ತುಗಳ ಹಾರವನು
ತಳೆದು ಕಂಗೊಳಿಸುತಿರುವಿಸಿಯಳಂತೆ!

# ಉತ್ತರ ಮೇಘ

೧

ವಿದ್ಯುತ್ತಿನಂತೆಸೆವ ಲಲಿತವನಿತೆಯರಿಂದೆ
ಇಂದ್ರಚಾಪದ ತೆರದ ಚಿತ್ರದಿಂದೆ
ಸ್ನಿಗ್ಧಗಂಭೀರತಾಘೋಷದಂದದಿ ಮೊರೆವ
ನೃತ್ಯಗೀತಕೆ ನುಡಿವ ಮುರಜದಿಂದೆ
ನೀರ್ಮುಗಿಲ ತೆರನಿರುವ ಮಣಿವಿಮಾನಗಳಿಂದೆ
ಅಭ್ರಚುಂಬಿಗಳಾದ ಶಿಖರದಿಂದೆ
ಸಹಧರ್ಮಗುಣಗಳಿಂದಂತಂತೆ ನಿನ್ನ ತಾಂ
ಪ್ರೋಲ್ವ ಪ್ರಾಸಾದಂಗಳಿರುವುವಿಲ್ಲಿ.

೨

ಬಾಲಕುಂದದ ಸರವ ಮುಂಗುರುಳಿನಲಿ ಮುಡಿದು
ಲೀಲೆಗೆನೆ ಕಮಲವನು ಕರವೆ ಪಿಡಿದು
ಲೋಧ್ರದೆಸಳಿನ ರಜದ ಲೇಪನದ ಹೊಗರೆಸೆವ
ಪಾಂಡುವರ್ಣಶ್ರೀಯ ಮೊಗಮೊಳಾಂತು
ಸುಂದರ ಶಿರೀಷವನು ಧರಿಸಿ ಕರ್ಣಂಗಳಲಿ
ಕುರವಕವ ಹೊಸಹೂವ ಜಡೆಯೊಳಿರಿಸಿ
ನಿನ್ನ ಆಗಮನದಿಂದರಳಿವೆಳೆ ನೀಪಗಳ
ಬೈತಲೆಯೊಳಿರಿಸಿರುವ ವಧುಗಳಿಹರು.

೩

ಆವಗಂ ಮದವೇರಿ ಮೊರೆಯುತಿಪ ದುಂಬಿಗಳಿ
ನಾವಗಂ ಹೂಬಿಡುವ ತರುಗಳಿಂದೆ
ಆವಗಂ ಅರಸಂಚೆ ವಿರಚಿಸುವ ಕಾಂಚಿಯಿಂ
ದಾವಗಂ ಪದ್ಮನಳಿನಂಗಳಿಂದೆ
ಆವಗಂ ಪೊಳೆಯುತಿಹ ಗರಿಗೆದರಿ ಕೊರಲೆತ್ತಿ
ಕೂಗುತಿಪ ಗೃಹಮಯೂರಂಗಳಿಂದೆ
ಆವಗಂ ಕತ್ತಲೆಯನೋಡಿಸುವ ಬೆಸುದಿಂಗ
ಳಿರುಳಿನಿಂ ರಮ್ಯವೆನಲಿಸಿವುದಲಕೆ.

೪

ಆನಂದದಿಂದಲ್ಲದನ್ಯಕಾರಣಗಳಗೆ
ಕಣ್ಣೀರು ಕರೆಯರಾ ಯಕ್ಷಜನರು.
ವಿಪ್ರಯೋಗದ ದುಃಖವಿರದು ವಿಶ್ಲೇಷರಿಗೆ
ಪ್ರಣಯಕಲಹವನುಳಿದು ಜೇರೆ ಕತದಿ.
ಇಷ್ಟಸಂಯೋಗಮೊಳೆ ಪರಿಹರಿಸಬಹುದಾದ
ಕುಸುಮಶರ ಸಂಜನಿತ ತಾಪವುಂಟು
ಅನ್ಯತಾಪಗಳಿಂದೆ ಪರಿತಪಿಸರವರಲ್ಲಿ
ಯೌವನವನೊಂದನುಳಿದನ್ಯದಶೆಯಿಲ್ಲ.

೫

ತಾರೆಗಳ ಪಡಿನೆಳಲ ಕುಸುಮರಚಿತಗಳೆನಿಸಿ
ಮೆರೆವ ಸಿತಮಣಿಮಯದ ಹರ್ಮ್ಯಗಳಲಿ
ಉತ್ತಮ ಸ್ತ್ರೀಜನರ ಸಹವಾಸ ಸೌಖ್ಯದಲಿ
ಯಕ್ಷರಾನಂದದಲಿ ಸೋಗವಡೆದು
ಗಂಭೀರ ಘೋಷದಲಿ ನಿನ್ನಂತೆಲು ದನಿಗುಡುತೆ
ಮೃದುವಾಗಿ ನುಡಿವ ಪುಷ್ಕರಗಳಿಂದೆ
ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಗಳಿಂದಬೊಗೆದ ರತಿಫಲವೆನುವ
ಮಧುವನಾಸ್ವಾದಿಸುವರಂದದಿಂದೆ.

೬

ಮಂದಾಕಿನೀನದಿಯ ಶೀತಳೋದಕದಿಂದೆ
ಸುಳಿವ ತಂಬೆಲರಿನಲಿ ಸೇವ್ಯರಾಗಿ
ಎಡನೆಡೆಯೆ ಬೆಳೆದಿರುವ ಮಂದಾರವೃಕ್ಷಗಳ
ನೆಳಲಿನಾಸರೆಗಳಲಿ ಬೇಗೆ ನೀಗಿ
ಕನಕಸಿಕತದ ಹುಡಿಯ ಹಿಡಿಹಿಡಿಯನೆರಚಿ ತಾ
ವವರೊಳವಿತಿರಿಸಿರುವ ಮಣಿಗಳಿಂದೆ
ಅಮರರುಮಪೇಕ್ಷಿಸುವ ಯಕ್ಷಕನ್ಯೆಯರಲ್ಲಿ
ಹುಡುಕುವಾಟವನಾಡಿ ನಲಿಯುತಿಹರು.

೭

ತೊಂಡೆಹಣ್ಣಿನ ತುಟಿಯ ಪ್ರಿಯತಮೆಯರುಟ್ಟಿರುವ
ರೇಸಿಮೆಯ ಸೀರೆಯನು ಸೆಳೆಯಲೆಂದು
ನೀವಿಯನು ಸಡಲಿಸುತೆ ರಾಗದಿಂ ಪ್ರಿಯರದನು
ಕಂಪಿಸುವ ಕೈಗಳಿಂದೆಳೆಯುವಂದು
ತುಂಗಕಿರಣವನೆಸೆದು ತಮ್ಮೆಮುರೆ ತೊಳಗುತಿಹ
ರತ್ನಮಣಿದೀಪಗಳ ಕೆಡಿಸಲೆಂದು
ಹೇವದಿಂದಂಗನೆಯರೆರಚುತಿರೆ ಕುಂಕುಮವ
ವಿಫಲವಾಗುವುದವರ ಹಿಡಿಯ ಹುಡಿಯು.

೮

ಮೋಡಗಳ ತಡೆಹರಿದ ನಟ್ಟಿರುಳಿನಲಕೆಯಲಿ
ತೊಳಗುತಿಹ ಚಂದಿರನ ಕಿರಣದಿಂದೆ
ತಂತುಜಾಲಮೊಳಿರುವ ಶಶಿಕಾಂತಮಣಿಮಾಲೆ
ಮಿಗಿಲು ಹನಿಹನಿಗರೆದು ಕರಗುತಿಳಿದು
ತಮ್ಮನೊಲಿದಪ್ಪಿರುವ ಪ್ರಿಯತಮರ ತೋಳುಗಳ
ಜಗುಳಿದಾಲಿಂಗನಮೊಳೊರಗಿದಂಥ
ಅಲಕೆಯ ವಧೂಜನರ ರತಿಕೇಳಿಯಿಂಮೊಗೆದ
ದೇಹದಾಯಾಸವನು ನೀಗುತಿಹುದು.

೯

ನಿನ್ನಂಥ ಮುಗಿಲುಗಳ ಮರುತನೋಡಿಸಿ ತಂದು
ಅಲಕೆಯುಪ್ಪರಿಗೆಯೊಳು ತೂರಿವಂದು
ಹರ್ಮ್ಯಾಗ್ರಭೂಮಿಗಳ ಚಿತ್ರಶಾಲೇಖಗಳ
ಜಲಕಣಗಳಿಂದಳಿಸಿ ದೋಷಗೆನಿಸಿ
ಶಂಕೆತಟ್ಟಿದವೋಲು ಒಡನೆ ಅಲ್ಲಿಂದಿರದೆ
ಹೊಗೆ ಮೊರಗೆ ಹೊರಡುವುದನನುಕರಿಸುತೆ
ಅದರೊಳತಿ ನಿಪುಣನೆನೆ ನುಸುಳುವುವು ಮರೆಯಾಗಿ
ಜಾಲಂಧ್ರದಿಂದೆ ಝುರ್ಝುರಿತಮಾಗಿ.

೧೦

ಒಳಮನೆಯೊಳವಿತಿರಿಸಿದಕ್ಷಯ್ಯನಿಧಿಗಳಿರೆ
ವಿಬುಧವನಿತೆಯರಾಗಿ ಹೆಸರುಗಳಿಸಿ
ಮೆರೆವ ಗಣಿಕಾಜನರ ಬಸುರೆರದ ಸರಸಗಳ
ಸಹವಾಸ ಸುಖಗಳಲಿ ಮುದಿತರೆನಿಸಿ
ಧನಪತಿಯ ಕೀರ್ತಿಯನು ಮೇಲ್ದನಿಯೊಳುಲಿಯುತಿಹ
ಸವಿಗೊರಲ ಕಿನ್ನರರ ಮೇಳಸೊಡನೆ
ವಿಭ್ರಾಜವೆನುವ ಬಹಿರುಪವನವನನುಭವಿಸು
ತನುದಿನವು ಸುಖಿಸರಾ ಕಾಮಿ ಜನರು.

೧೧

ಅಲಕದಿಂದುದುರಿರುವ ಮಂದಾರದಲಗಳಿಂದೆ
ಮಕರಿಕಾಪತ್ರಗಳ ದಳಗಳಿಂದೆ
ಕಿವಿಗಳಿಂ ಜಗುಳಿರುವ ಕನಕ ಕಮಲಗಳಿಂದೆ
ಕಾಮಿನಿಯರಾತುರದೆ ನಡೆಯುವಂದು
ಕೊರಳ ಹಾರವು ಹರಿದು ದಾರದಿಂದುದುರಿರುವ
ಮುತ್ತುಗಳ ಸರದಿಂದೆ ಮಣಿಗಳಿಂದೆ
ನಿಶಿಯೊಳಭಿಸಾರಿಕೆಯರೊಲಿದು ಸುಳಿದಾ ದಾರಿ
ನೇಸರುದಯದೊಳಿರದೆ ಕಣ್ಗೆಸೆವುದು.

೧೨

ಅಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾಗಿ ಧನಪತಿಯ ಸಖನಾದ
ಮಹದೇವ ನೆಲಸಿರುವನೆಂದು ತಿಳಿದು
ಷಟ್ಪದವೆ ಮೌರ್ವಿಯೆನಲೆಸೆವ ಕೋದಂಡವನು
ಮನ್ಮಥನು ಭಯದಿಂದೆ ಧರಿಸನೆಂದುಂ.
ಕಾಮುಕರ ಗುರಿಮಾಡಿ ತಪ್ಪದವರನು ಸೆಳೆವ
ಹುಬ್ಬುಗಂಟಿಕ್ಕಿರುವ ನೋಟವಿರುವ
ಚತುರ ವನಿತಾಜನರ ವಿಭ್ರಮ ವಿಲಾಸಗಳೆ
ಮನ್ಮಥಾರಂಭಗಳನೆಸಗುತಿಹವು.

೧೩

ಚಿತ್ರತರ ವಸನಗಳ ವಿಧವಿಧದ ತೊಡವುಗಳ
ಪುಷ್ಪಗಳ ಪತ್ರಗಳ ಕಿಸಲಯಗಳ
ವಿಭ್ರಮವನಕ್ಷಿಗಳಿಗುಪದೇಶಮಾಳ್ಪೊಂದು
ದಕ್ಷತೆಯನಾಂತಿರುವ ಮಧುರಸಗಳ
ಚರಣಕಮಲಂಗಳಿಗೆ ನ್ಯಾಸಯೋಗ್ಯಗಳಾದ
ಪೊಳೆವ ಲಾಕ್ಷಾರಸದ ಲೇಪನಗಳ
ರಮಣಿಯರಲಂಕಾರ ಸಾಧನಗಳೆಲ್ಲವನು
ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವದೊಂದೆ ಕೊಡುವುದಲ್ಲಿ.

೧೪

ಅಲ್ಲಿ ಧನಪತಿಯ ಗೃಹಮುತ್ತರದೊಳೆನ್ನ ಮನೆ
ದೂರದೊಳೆ ತೋರುವುದು ಕಣ್ಗೆಸೆಯುತೆ
ಸುರಪತಿಯ ಧನುವಿನಂತತಿ ಚಾರುತರವಾದ
ಮಕರತೋರಣದಿಂದೆ ಮನಸೆಳೆಯುತೆ
ಅದರುಪಾಂತದೊಳಿಹುದು ಕೃತಕತನಯನ ತೆರದೊ
ಳೆನ್ನ ಕಾಂತೆಯು ಮೋಹದಿಂದ ಬೆಳಸೆ
ಕೈಗೆ ನಿಲುಕುವ ತೆರದೆ ಪೂಗೊಂಚಲಿಂ ಬಾಗಿ
ನಿಂದೊಂದು ಬಾಲಮಂದಾರ ತರುವು.

೧೫

ಮರಕತದ ಶಿಲೆಗಳಲಿ ವಿರಚಿಸಿದ ಸೋಪಾನ
ಮಾರ್ಗಮಿಹ ವಾಪಿಯೊಂದಿರುವುದಲ್ಲಿ ;
ರಮಣೀಯವೆನಲೆಸೆವ ವೈಡೂರ್ಯನಾಳಗಳ
ಕನಕ ಕಮಲಗಳಿಂದೆ ನಿಬಿಡಮಾಗಿ.
ಆ ಕೊಳದ ನೀರಿನಲಿ ನೆಲಸಿರುವ ಹಂಸಗಳು
ನಿನ್ನ ನೋಡಿಯುಮಳಲಸಿನಿಸಾನವೆ
ಸನಿಹದೊಳೆ ತೋರುವಾ ಮಾನಸವನಾಶಿಸವೆ
ಸೋತ್ಕಂಠೆಯಿಂದದನು ಸ್ಮರಿಸದಿಹವು.

೧೬

ಆ ಕೊಳದ ತೀರದೊಳ್ ಅತಿ ಮನೋಹರವಾದ
ಇಂದ್ರನೀಲದ ಮಣಿಯ ಶಿಖರವಿರುವ
ಕನಕ ಕದಳೀವನದ ವೇಷ್ಟನದೊಳೆಸೆಯುತಿಹ
ಕ್ರೀಡೆಗೆಂದಣಿಗೈದ ಶೈಲವಿಹುದು.
ಮಿಂಚಿನಂಚಿನೊಳೆಸೆದು ಮಿರುಗುತಿಹ ಹೇ ಸಖನೆ
ನಿನ್ನವೊಲೆ ತೋರುತಿಹ ಗಿರಿಯನದನು
ನನ್ನ ಗೇಹಿನಿಯೊಲಿದ ಪ್ರಿಯವಸ್ತುವೆಂದರಿತು
ಕಾತರದ ಚೇತನದೆ ಸ್ಮರಿಸುತಿಹೆನು.

೧೭

ಕುರವಕದ ಬೇಲಿಯೊಳಗಿರುವ ಮಾಧವಿಲತೆಯ
ಮಂಡಪದ ಸನಿಹವಿಹ ಮರಗಳಲ್ಲಿ
ಚಲಿಸುತಿಹ ಕಿಸಲಯಗಳೆಸೆವ ರಕ್ತಾಶೋಕೆ !
ಬಳಿಯೆ ರಾರಾಜಿಸುವ ಕೇಸರ ತರು !
ನನ್ನಂತೆ ಚೆನ್ನಸುಗೆ ಕಾತರಿಸುತಿಹುದಲ್ಲಿ
ನಿನ್ನ ಗೆಳತಿಯ ವಾಮಚರಣಕೆಳಸಿ
ದೋಹದವ್ಯಾಜದಿಂದೆನ್ನವೊಲು ಬಯಸುತಿದೆ
ಕೇಸರವು ಸತಿಯ ಮುಖಮದಿರೆಗೆಳಸಿ.

೧೮

ಅವುಗಳೆರಡರ ನಡುವೆ ಅತಿ ಕಠೋರಗಳೆನಿಸ
ದೆಳೆವಿದಿರ ತೆರನೆನಿಪ ಮಣಿಗಳಿಂದೆ
ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಮರಕತದ ವೇದಿಕೆಯೊಳೆಸೆಯುತಿದೆ
ಸ್ಫಟಿಕ ಫಲಕದ ಕನಕ ವಾಸಯಷ್ಟಿ.
ಸುಭಗವೆನಿಪ ದನಿಗೈವ ಕೈಬಳೆಗಳಲುಗುತಿರೆ
ಕರದ ತಾಳಗಳಿಂದಲೆನ್ನ ಕಾಂತೆ
ನಿನಗೆ ಸಖನೆನಿಸಿರುವ ನೀಲಕಂಠನನಲ್ಲಿ
ಸಂಜೆಯಲಿ ತಾ ನಿಂದು ಕುಣಿಸುತಿಹಳು.

೧೯

ಇಂತು ನಾ ಹೇಳಿರುವ ಲಕ್ಷಣಗಳೆಲ್ಲವನು
ನಿನ್ನ ಮನದೊಳು ನೆನೆದು ಹೇ ಸಾಧುವೆ
ಬಾಗಿಲೊಳು ಬರೆದಿರುವ ಶಂಖ ಪದ್ಮಗಳಿಂದೆ
ತಿಳಿದವನು ನನ್ನ ಮನೆಯೆಂದು ಬಗೆದು
ನನ್ನ ವಿರಹದೊಳಿಂದು ಕಾಂತಿಗುಂದಿದವೋಲು
ಇರುವ ಮನೆಯದನೆನ್ನದೆಂದು ನೋಡು
ನೇಸರುದಯಿಸದಂದು ತಾವರೆಯ ಪೂವರಳಿ
ತನ್ನ ಕಾಂತಿಯನೆಂತು ಹೊಮ್ಮಲಹುದು!

೨೦

ಅಲ್ಲಿ ನೀನಾತುರದೊಳೊಳಮನೆಯ ಪುಗುವಂದು
ಮರಿಯಾನೆಯಂದದಲಿ ರೂಪನಾಂತು
ಮೊದಲೆ ನಾಂ ಪೇಳಿದಾ ರಮ್ಯಸಾನುಗಳಿರುವ
ಕ್ರೀಡೆಗೆಂದಣಿಗೈದ ಶೈಲವೇರಿ
ಖದ್ಯೋತ ಪಂಕ್ತಿಗಳ ವಿಲಸಿತಕೆ ಸಮನೆನಿಸಿ-
ದಲ್ಪಾಲ್ಪ ಭಾಸದಿಂ ಮಿಂಚನೆಸೆದು
ವಿದ್ಯುದುನ್ಮೇಷವೆನುವಾಲೋಕದಿಂದೆ ನೀ-
ನೊಳಮನೆಯೊಳೆಲ್ಲವನು ನೋಡಬಹುದು.

೨೧

ತೆಳುಮೆಯ್ಯಪ್ರೊಗರುಗುವ ನಡುಹರಯವಂಗನೆ
ಸುಲಿಪಲ್ಲ ಸತಿ ಪಕ್ವಬಿಂಬಾಧರೆ
ಚಕಿತಹರಿಣಿಯ ತೆರದಿ ಚಪಲ ನೇತ್ರಾಲೋಕೆ
ನಿಮ್ನನಾಭಿಯ ಸುಂದರಿ ಕೃಶೋದರಿ
ಶ್ರೋಣೀಭರದ ಕತಪೆ ಮಂದಗಾಮಿನಿಯಳೆನೆ
ಕುಚಭರದೆ ತಾನೀಷದವನತೆಯೆನೆ
ಅಲ್ಲಿರುವಳೆನ್ನ ಸತಿ ಯುವತಿಯರ ವಿಷಯದಲಿ
ಧಾತೃವಿನ ಮೊದಲನೆಯ ಸೃಷ್ಟಿಯಂತೆ.

೨೨

ಅವಳ ಸಹಚರನೆನಿಸಿದಾನಿಂತು ದೂರವಿರೆ
ಚಕ್ರವಾಕಿಯತೆರದೊಳೊಂಟಿಯಾಗಿ
ಪರಿಮಿತಾಲಾಪೆಯೆನೆ ಕೊರಗುವಬಲೆಯನವಳ
ನನ್ನ ಎರಡನೆ ಜೀವಮೆಂದು ಬಗೆಯಾ
ಗುರುವಿರಹ ಭಾರದಲಿ ಸಿಡಿದಾಗಿ ಸಾಗುವೀ
ಮಳೆಯದಿನಗಳಲಾಕೆ ಜೀರೆ ರೂಪಿಂ
ಬಾಲೆ ಗಾಢೋತ್ಕಂಠೆ ಶಿಶಿರ ಪೀಡಿತಳಾದ
ಪದ್ಮಿನಿಯ ತೆರನಿರುವಳೆಂದರಿವೆನು.

೨೩

ಮತ್ತೆಮತ್ತಳುವಂದು ಅಳಲಿನುರುಬೇನೆಯಲಿ
ಊದಿಕೊಂಡಿರುವ ಕಣ್ಣೆವೆಗಳಿಂದೆ
ನಿಡಿದುಸಿರು ಬಿಡುವಂದು ಅದರ ಸೆಕೆಯುರಿಯಿಂದೆ
ಬಣ್ಣ ಕಳೆಗುಂದಿರುವ ತುಟಿಗಳಿಂದೆ
ಬೊಗಸೆಗೈಗಳಲಾಂತ ಮೊಗದ ಮೇಲಿಂದಿಳಿದ
ಮುಂಗುರುಳು ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಸನುತೋರುವ
ತನ್ನ ಇನಿಯಳ ಮೊಗವು ನಿನ್ನ ಉಪಸರಣದೊಳು
ಕಳೆಗುಂದಿದಿಂದುವೊಲು ದೀನಮಹುದು.

೨೪

ನೀನವಳ ನೋಡುವಂದಾಕೆ ತಾನೆಂತಿಹಳೊ
ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ರಮಣಿ ಬೀಳ್ವಳೆಂತೊ!
ಬಲಿಪೂಜೆಗಳಲಿ ತಾನಾಸಕ್ತಳಾಗಿಹಳೊ
ನೇಮದಲಿ ನರಕೆಗಳ ಸಲಿಸುತಿಹಳೊ!
ವಿರಹದೊಳು ಕೃಶವಾದ ನನ್ನ ಸಾದೃಶ್ಯವನು
ಭಾವಗೋಚರಮಾಗೆ ಬರೆಯುತಿಹಳೊ!
ಮಧುರವಚನವ ನುಡಿವ ಪಂಜರದ ಶಾರಿಕೆಯ
ಪತಿಯ ನೆನೆವೆಯ ಎಂದು ನುಡಿಸುತಿಹಳೊ!

೨೫

ಮಡದಿ ವೀಣೆಯ ಪಿಡಿದು ಮಲಿನವಸನಮನಾಂತ
ತೊಡೆಯ ಮೇಲದನಿರಿಸಿ ನೇವರಿಸುತೆ
ನನ್ನ ಹೆಸರಿರುವಂತೆ ಪದಗಳನು ಜೋಡಿಸಿದ
ಗೀತೆಯೊಂದನು ನೆನೆದು ಹಾಡಲೆಳಸಿ
ಸುರಿವ ಕಣ್ಣೀರಿನಲಿ ನಾಂದ ತಂತಿಗಳ ತಾ-
ನೆಂತೆಂತೊ ಶ್ರುತಿಗೊಳಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಮಿಡಿದು
ತಾನೆ ವಿರಚಿಸಿದ ಪದವಾವರುಂ ಸಲಸಲಕೆ
ಮೂರ್ಛನೆಯ ಮರೆವವಳ ನೋಡಲಿರುವೆ.

೨೬

ವಿರಹಕಾಲಾವಧಿಯೊಳಿನ್ನುಳಿದುವೆನಿತೆಂದು
ತಿಂಗಳುಗಳೊಂದೊಂದನೆಣಿಸಲೆಂದು
ಹೊಸಿಲ ಮೇಲಿರಿಸಿರುವ ಹೂವುಗಳನೊಂದೊಂದ-
ನಾಯ್ದೆಣಿಸಿ ನೆಲದ ಮೇಲಿಡುತಿರುವಳೊ!
ಮನಸಿನೊಂಮೂಹೆಯಲಿ ಮದನಲೀಲೆಯ ನೆನೆದು
ಸಂಭೋಗಸುಖವನನುಭವಿಸುತಿಹಳೊ!
ರಮಣರಗಲಿರುವಂದು ರಮಣಿಯರಿಗೀ ಬಗೆಯ
ಲೀಲೆಗಳೆ ಮೋದನೋಪಾಯಮತ್ತೆ!

೨೭

ನಿನ್ನ ಸಖನರಸಿ ತಾನೀ ತೆರನೊಳಿರುವೆಂದು
ವಿರಹ ಪೀಡಿಸದವಳ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ
ಆದುವೆ ರಾತ್ರಿಯ ವೇಳೆ ನಿರ್ವಿನೋದೆಯುನವಳ
ಗುರುವಿರಹಭಾರೆಯೆನೆ ಶಂಕಿಸುವೆನು
ನಡುವಿರುಳಿನೊಳು ನೊಂದು ನಿದ್ರೆ ಬಾರದೆ ಹೊಳಲು
ವವನಿಶಯನೆಯ ಸತಿಯನಾ ಸಾಧ್ವಿಯ
ನನ್ನ ಸಂದೇಶವನು ನುಡಿದು ಸಲೆ ಸುಖಗೊಳಿಸೆ
ಸದ್ಮವಾತಾಯನದೊಳಿದ್ದು ನೋಡು.

೨೮

ಮನದುರಿಗೆ ಮೈ ಸೊರಗಿ ವಿರಹಶಯನದೊಳೊರಗಿ
ಬಸವಳಿದು ಬೆಂಡಾಗಿ ಒಸ್ಮೆಗ್ಗುಲಾಗಿ
ಮೂಡಲಿನ ಮೂಲದಲಿ ಒಂದೆ ಕಳೆಯುಳಿದಿರುವ
ತಂಗದಿರನಂದದಲಿ ದೀನಳಾಗಿ
ನನ್ನೊಡನೆ ಮನತುಂಬಿ ರತಿಸುಖವನನುಭವಿಸಿ
ಕ್ಷಣದವೊಲು ಕಳೆದಂಥ ರಾತ್ರಿಯುವನು
ವಿರಹದಿಂದತಿ ದೀರ್ಘವಾದುದೆನೆ ಭಾವಿಸುತೆ
ಬಿಸಿಯ ಕಣ್ಣೀರಿನಲಿ ಕಳೆಯುತಿಹಳು.

೨೯

ಜಾಲಮಾರ್ಗದಿನಿಳಿವ ಅಮೃತಶೀತಲವೆನಿಸಿ
ದಿಂದುವಿನ ಕಿರಣಗಳನೆಂದಿನವೊಲೆ
ಆನಂದವಹುದೆಂದು ಆರ್ತಿಯಿಂದೀಕ್ಷಿಸುತೆ
ಒಡನೆ ಕಡುಖೇದದಿಂ ಕಣ್ದೆರುಹುತೆ
ಕಂಬನಿಯ ಭಾರದಲಿ ಹೊಯ್ದು ಎವೆಗಳ ಮುಚ್ಚಿ
ಮೋಡವಾವರಿಸಿರುವ ಮಳೆಯ ದಿನದ
ತೆರೆದು ತೆರೆಯದವೋಲು ತೋರ್ಪ ನೆಲದಾವರೆಯ
ತೆರನಿರುವ ಸತಿಯ ನೀಂ ನೋಡಲಿರುವೆ.

೩೦

ಬರಿನೀರ ಮೀಹದಿಂದತಿ ಪರುಷಮಾಗಿರುವ
ಮುಂಗುರುಳು, ಕೆನ್ನೆವರಮಿಳಿದು ಬರಲು
ಅಧರ ಕಿಸಲಯಗಳನು ಮಲಿನಗೊಳಿಸುತಲಿರುವ
ಬಿಸಿಯುಸಿರಿನಿಂದಲವನೋಸರಿಸುತೆ
ಸುರಿವ ಕಣ್ಣೀರಿನಲಿ ನಿದ್ರಾವಕಾಶವಿನಿ
ಸಿಲ್ಲವೆಂದರಿತರೂ ಅದನೆ ಬಯಸಿ
ಕನಸಿನೊಳಗಾದರೂ ನನ್ನ ಸಂದರ್ಶನವ
ಪಡೆವುದೆಂದೆಂದವಳು ಚಿಂತಿಸುವಳು.

೩೧

ವಿರಹದಿವಸದ ಮೊದಲೆ ಆಕೆ ಹಾರವನುಳಿಸು
ಆವ ಹೆರಳನು ತೆಗೆದು ಶಿಖೆಗೈದಳೊ
ಶಾಪ ಕೊನೆಗೊಂಡಂದು ಶೋಕವಿಗಳಿತನಾಗಿ
ಆವ ಶಿಖೆಯನು ನಾನು ಬಿಡಿಸಲಿಹೆನೊ
ಸಿಕ್ಕಾಗಿ ಜಡೆಗಟ್ಟಿ ಸೋಂಕಿದರೆ ಬಿರುಸಾಗಿ
ಜಗುಳಿ ಕದಪಿನ ಮೇಲೆ ಕವಿಯುತಿರುವ
ಏಕವೇಣಿಯನವನು ಅಯುಮಿತನಖಂಗಳಿಂ-
ದೆಳೆದೆಳೆದು ತೆಗೆವವಳ ನೋಡಲಿರುವೆ.

೩೨

ಅಬಲೆ ಮನವಳಲಿನಿಂದೊಡವೆಗಳನೆಲ್ಲವನು
ಕಳಚಿಟ್ಟು ಕೃಶಳಾಗಿ ಬಳಲಿ ಬೆಂದು
ವಿರಹಶಯ್ಯೆಯ ಮೇಲೆ ಸಲಸಲಕೆ ಹೊರಳುವಳ
ಕೋಮಲಾಂಗಿಯನಿರದೆ ನೋಡಿದಂದು
ನೀನುಮಾಕೆಯ ಇರವಿಗವೆಗರಗಿ ಹೊಸಮಳೆಯ
ರೂಪದಲಿ ಕಣ್ಣೀರು ಕರೆಯಲಿರುವೆ
ಆರ್ದ್ರಾಂತರಾತ್ಮರೆಂದೆನಿಸಿರುವ ಸರ್ವರೂ
ಕಾರುಣ್ಯವೃತ್ತಿಯನು ತೋರ್ಪರಲ್ತೆ.

೩೩

ನಿನ್ನ ಗೆಳತಿಯ ಮನವು ಕಟ್ಟೊಲ್ಮೆಯೆರಕದಿಂ-
ದೆನ್ನೊಳನುರಕ್ತವೆಂದರಿತಿರುವೆನು.
ಅದರಿಂವಲಿಂದಾನು ಇದೆ ಮೊದಲ ವಿರಹದೊಳು
ಅವಳನಿಂತಿರುವಳೆಂದೂಹಿಸಿಹೆನು.
ಸುಭಗನಾನೆಂದೆನುವ ಬರಿಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದೇನು
ಮಾತಾಳಿಯಂದವಲಿ ಬಣ್ಣಿಸಿವೆನೆ!
ಸೋದರನೆ ನಾನಿಂದು ಪೇಳಿರುವುದೆಲ್ಲಮುಂ
ಶೀಘ್ರದೊಳೆ ನಿನಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಹುದು.

೩೪

ಮೊಗದ ಮೇಲಿಂದಿಳಿದು ಮುಂಗುರುಳು ಕವಿಯುತಿರೆ
ಕಡೆನೋಟ ಪಸರಿಸದ ಮುಸುಕಾಗಿರೆ
ಮಧುವ ಸೇವಿಸದಿರಲು ಭ್ರೂವಿಲಾಸಗಳಿರದೆ
ಕಾಡಿಗೆಯ ಸುಣ್ಣಿಳಿಯೆ ಕಳೆಗುಂದಿರೆ
ನೀನು ಬಳಗೈದುವರೆ ಹಾರಿ ನಸುಚಲಿಸುತಿರೆ
ಆ ಮೃಗಾಕ್ಷಿಯ ವಾಮನಯನದವನು
ಮೀನ ಚಾಲನವಡೆದ ಕುವಲಯಶ್ರೀಯೊಂದು
ಸಾಮ್ಯವನು ಪಡೆಯುದೆಂದೂಹಿಸುವೆನು.

೩೫

ವಿಧಿವಶದೊಳಿಂದವಳನಗಲಿ ನಾಂ ದೂರವಿರೆ
ನನ್ನ ಬೆರಳುಗುರುಗಳ ಕಲೆಗಳಳಿಸಿ
ಚಿರಕಾಲದಿಂದಾಕ ತಳೆದ ಮಣಿಹಾರವನು
ದೈವಗತಿಯಿಂದದನುಮಂತೆ ತ್ಯಜಿಸಿ
ಕೂಟದಾಯಾಸವನು ಪರಿಹರಿಸಲೆಂದಾನು
ಕೈಗಳಿಂದೊತ್ತು ವುದಕರ್ಹವೆನಿಸಿ
ಬೆಳೆದ ಬಾಳೆಯ ದಿಂಡಿನಂತೆ ಬೆಳ್ಪಿನೊಳೆಸೆವ
ನನ್ನವಳ ವಾಮೋರು ನಸುಚಲಿಪುದು.

೩೭

ಜಲದ ಹೇಳುವೆ ಕೇಳು ನೀನು ಹೋಗುವ ವೇಳೆ
ಮಲಗಿ ಜೊಂಪಿನೊಳಿರಲು ನನ್ನ ಸತಿಯು
ಸನಿಹದೊಳೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ನೀನವಳನನುಸರಿಸಿ
ಯಾಮಮಾತ್ರಂ ಸಹಿಸು ಮೊಳಗನುಳಿದು.
ತನ್ನ ಕನಸಿನೊಳಿರದೆ ಮನದಾಣ್ಮನೆನ್ನನೆಂ-
ತೋ ಪಡೆದು ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ನಲಿಯುತಿರಲು
ನನ್ನ ಕೊರಳನು ಸುತ್ತಿ ಬಿಗಿದ ಅವಳಪ್ಪುಗೆಯ
ಬಳ್ಳಿದೋಳಿನ ತೆಕ್ಕೆ ಜಾರದಿರಲಿ.

೩೭

ಹೊಚ್ಚಹೊಸ ಮಾಲತಿಯ ಬಿರಿಮುಗುಳಿನೊಡನೊಡನೆ
ತಾನುಮಂತಸ್ತಾಪಶಮನೆಯಾಗೆ
ನಿನ್ನ ನೀರಿನ ಹನಿಯ ತಂಪೇರಿದೆಲರಿನಿಂ
ಮೃದುವಾಗಿ ಸುಳಿದವಳನೆಚ್ಚರಿಸಲು
ಸದ್ಮವಾತಾಯನದೆ ನಿಶ್ಚಲಾಕ್ಷಿಯನಿರಿಸಿ
ನೋಳ್ಪ ಮಾನಿನಿಯವಳ ನುಡಿನಲೆಳಸಿ
ಮಿಂಚವೆಯೆ ಮುನ್ನಿಂತು ಧೈರ್ಯದಲಿ ನೀನಿಂತು
ಮೊಳಗುಗಳ ಮಾತುಗಳನಾರಂಭಿಸು.

೩೮

ಭರ್ತೃವಿನ ಮಿತ್ರನುಂ ಪ್ರಿಯನುಮಾದಂಬುವಾ-
ಹನನೆಂದು ತಿಳಿಯೆನ್ನ ಮುತ್ತೈದೆಯೆ !
ಅವನ ಸಂದೇಶವನು ನನ್ನ ಮನದೊಳಗಿರಿಸಿ
ಬಳಿಗೆ ಬಂದಿರುವೆನೆಂದೆನ್ನನರಿಯಾ !
ಅಬಲೆಯರ ಜಡೆಮುಡಿಯ ಬಿಡಿಸಲಾತುರರಾಗಿ
ದಾರಿಯಲಿ ತೊಳಲುವಾ ವಿರಹಿಗಳನು
ಮೃದುಮಧುರವಾಗಿರುವ ಮೊಳಗುಗಳ ಘೋಷದಿಂ-
ದಿರದೆ ತ್ವರೆಗೊಳಿಸುವಾ ಮುಗಿಲೆ ನಾನು.

೩೯

ಇಂತು ನೀನುಸುರುತಿರೆ ಪವನತನಯನ ಕಂಡ
ಮೈಥಿಲಿಯುಪ್ರೋಲಾಕೆ ಮೊಗವನೆತ್ತಿ
ಉತ್ಕಂಠವಶದಿಂದಲುಚ್ಛ್ವಸಿತ ಹೃದಯಳೆನೆ
ನಿನ್ನ ವೀಕ್ಷಿಸಿ ಸೊಗದೆ ಸಂಭಾವಿಸಿ
ಏಕೈಕಭಾವದಲಿ ಕೇಳುವಳದೆಲ್ಲವನು
ಪತಿಯ ನೇಹಿಗನೆಂದು ಸಂಭಾವಿಸಿ.
ಸ್ನೇಹಿತರು ತಿಳಿಸುವಾ ಪತಿಯ ಕುಶಲದ ವಾರ್ತೆ
ಸಂಗಮದ ಸುಖಕಿಂತ ಕಿಂಚಿದೂನಂ.

೪೦

ನನ್ನ ವಚನವ ನಲಿಸಿ ನೀನುಪಕೃತನೆನಿಸೆ
ಆಕೆಯೊಡನಿಂತುಸಿರು ದೀರ್ಘಾಯುವೆ !
ಅಬಲೆ ನಿನ್ನಿಂದಗಲಿದಳಲಿನುರು ಬೇನೆಯಲಿ
ರಾಮಗಿರ್ಯಾಶ್ರಮಂಗಳಲಿ ನೆಲಸಿ
ಉಸಿರು ಹಿಡಿದೋಡಿರುವ ನಿನ್ನ ಸಹಚರನೆಂದು
ಕುಶಲವೇ ನೀನೆಂದು ಕೇಳುತಿಹನು.
ಸುಲಭವೊದಗೇನಂಥ ಜೀವಿಗಳ ಬೆಸಗೊಳ್ಳು-
ಡೀ ಬಗೆಯ ಮುನ್ನುಡಿಯೆ ಉಚಿತವಲ್ತೆ !

೪೧

ತನ್ನ ಮಾರ್ಗದ ತಡೆದು ತನಗೆ ವೈರಿ ನಿಲಿರುವ
ವಿಧಿವಶದೆ ದೂರದಿಹ ನಿನ್ನ ಪತಿಯು
ತೆಳುವಾಗಿ, ಕಡುತಾಪದಲಿ ಬೆಂದು, ನಿಡುಸುಸಿರು
ಬಿಡುತೆ, ಕಣ್ಣೀರನಲಿ ನಾಂದು ನೊಂದು ;
ಬಿಸಿಯುಸಿರು ಬಿಡುತಿರುವ ಸಂತಾಪಗೊಳುತಿರುವ
ಕಡುನೊಂದು ಕಂಬನಿಯು ಕರೆಯುತಿರುವ
ಬಡವಾಗಿ ನೊರಗಿರುವ ನಿನ್ನಂಗ ಸಂಗವನು
ತನ್ನ ಮನವೆಣಿಕೆಯೊಳೆ ಪ್ರೇಮಿಸುತಿಹನು.

೪೨

ನೆರೆದ ಸಖಿಯರ ಇದಿರೊಳಿರುವ ನಿನ್ನನು ನೋಡಿ
ಮೊಗಕೆ ಮುತ್ತಿಡುವ್ರೊಂದು ಆಸೆಯಿಂದೆ
ಎಲ್ಲರುಂ ಕೇಳ್ವಂತೆ ಪೇಳ್ವ ಮಾತಾವರುಂ
ಕಿವಿಯೊಳುಸುರಲು ಬಯಸಿದಂಥ ಪತಿಯು
ಶ್ರವಣವಿಷಯವ ಮೀರಿ ಲೋಚನಾತೀತನೆನೆ
ದೂರದೇಶದೊಳಿಂದು ನಿಂತನೆಂದೆ
ನಿನ್ನೊಂದು ಮಮತೆಯಲಿ ಹೆಣೆದು ಸೇರಿಸಿದಂಥ
ಪದವಿದನು ಪೇಳ್ದನಿಂತೆನ್ನ ಮುಖವೆ.

೪೩

ಶ್ಯಾಮಾಲತಾವಳಿಯೊಳಂಗಮೊಂದಂದವನು
ಮೊಗದೊಂದು ಕಾಂತಿಯನು ಚಂದಿರನೊಳು
ಚಕಿತವನಹರಿಣಿಯಾಲೋಕನದೆ ನೋಟವನು
ತೆಳ್ದೊಳೆಯ ಅಲೆಗಳಲಿ ಹುಬ್ಬಿನೊಲವ
ಶಿಖಿಕಲಾಪಂಗಳಲಿ ಕುರುಳ ಸೌಂದರ್ಯವನು
ನೋಡಿ ನಿನ್ನಂದವನು ಪರಿಭಾವಿಸಿ
ಒಂದೆಡೆಯೊಳಾವರುಂ ನಿನ್ನ ಸಾದೃಶ್ಯವನು
ಕಾಣದೆಯೆ ಕೊರಗುತಿಹೆನೆಲೆ ಚಂಡಿಯೆ.

೪೪

ಹೊಸಮಳೆಯ ನೀರಿನಲಿ ನಾಂದಿರುವ ನೆಲದಂತೆ
ಹೊಸದೊಂದು ಕಂಪುಗುವ ನಿನ್ನ ಮೊಗಕೆ
ದೂರವಿರುವುದರಿಂದೆ ಕೃಶನಾಗಿ ನಮೆವೆನ್ನ
ಪಂಚಬಾಣನುಮಿರದೆ ಪೀಡಿಸುವನು.
ವರ್ಷಋತುವಿನೊಳಿಂದು ವೆಸವೆಸೆಯನಾವರಿಸಿ
ಸಾಂದ್ರಮೆನೆ ಕವಿದಿರುವ ಮೋಡದಿಂದೆ
ಅವ್ಯಕ್ತನಾಗಿರುವ ಸೂರ್ಯನಾತಪವಿರುವ
ದಿವಸಗಳನಿನ್ನೆಂತು ಕಳೆವುದಬಲೆ.

೪೫

ಧಾತುರಾಗಗಳಿಂದೆ ಗಿರಿಯ ಶಿಲೆಗಳ ಮೇಲೆ
ಪ್ರಣಯಕುಪಿತಳಪ್ಪೋಲು ನಿನ್ನ ಬರೆದು
ನಿನ್ನ ಚರಣಾಗ್ರದಲಿ ಕೆಡೆದವನಪ್ಪೋತೆನ್ನ
ಬರೆಯಲೆಂದಾಶಿಸಿದ ಆ ಕ್ಷಣದೊಳೆ
ಸಲಸಲಕೆ ಉರುಳಿ ಬರುವಶ್ರುಬಿಂದುಗಳಿಂದ
ಕಣ್ಣು ಮಸಿಗೂಡುವುದು ನೋಟ ಮಸುಳೆ.
ಘಾತುಕ ಕೃತಾಂತನಾ ಚಿತ್ರದೊಳಗಾದರುಂ
ನಮ್ಮೊಂದು ಸಂಗವನು ಸಹಿಸನಲ್ತೆ !

೪೬

ಸ್ವಪ್ನಸಂದರ್ಶನದೊಳತಿಕಷ್ಟದಿಂದಾನು
ನಿನ್ನ ಸಹವಾಸವನು ಹೊಂದಿದಂದು
ನಿನ್ನ ಬಿಗಿದಪ್ಪುವೆಂದಾಸೆಯಿಂದಾಗಸಕೆ
ಉದ್ವೇಗವಶನಾಗಿ ತೋಳನೆಸೆಯೆ
ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆನ್ನನಿಂತೀ ಸ್ಥಿತಿಯೊಳೀಕ್ಷಿಸುತೆ
ಬಳಿಯ ವನದೇವತೆಗಳೆನಗೆ ಮರುಗಿ
ಮರದ ಚಿಗುರೆಲೆ ಮೇಲೆ ತೋರಮುತ್ತಿನ ತೆರದ
ಕಣ್ಣೀರ ಹನಿಗಳನು ಸುರಿಸದಿಹರೆ !

೪೭

ದೇವದಾರುದ್ರುಮದ ಕಿಸಲಯದ ಕೊನೆಮುರಿದು
ಸುರಿವವರ ಹಾಲಿನೊಡವೆರೆದು ಬಂದು
ಅಮವೆ ಸೌರಭವೆರಸಿ ಆ ಹಿಮಾಚಲದಿಂದೆ
ದಕ್ಷಿಣಕೆ ಬೀಸುತಿರೆ ತಂಗಾಳಿಯು
ಕಲ್ಯಾಣಗುಣವತಿಯೆ ಮೊದಲು ನಿನ್ನಂಗವನು
ಸೋಂಕಿ ಬಳಿಕೀಯೆಡೆಗೆ ಬೀಸಿತೆಂದು
ಮನದೊಳಾಲೋಚಿಸುತಲಾನು ವೈಯಾನುವೆನು
ಅಗಲಿಕೆಯ ಅಳಲಿನುರಿ ನೀಗಲೆಂದು.

೪೮

ದೀರ್ಘಯಾಮಗಳಿಂದಲುರುಳುತಿರುವೀ ರಾತ್ರಿ
ಕ್ಷಣದಂತೆ ಲಘುವೆನಿಸಿ ತೋರ್ಪುದೆಂತು !
ಅಂತೆ ಉರಿವೀ ಹಗಲುಮೆಲ್ಲ ವೇಳೆಯೊಳೆನಗೆ
ಮಂದಮಂದಾತಪದೊಳಿರ್ಪುದೆಂತು !
ಇಂತು ದುರ್ಲಭಮಾದ ಕಾಮನೆಗಳಿಂದೆನ್ನ
ತಪ್ತಚೇತನವಿಂದು ಚಟುಲನಯನೆ !
ನಿನ್ನನಗಲಿದ ವ್ಯಥೆಯ ದಾರುಣಾವಸ್ಥೆಯಲಿ
ಕೊರಗುತಿದೆ ಶರಣರಿನ್ನಿಲ್ಲವೆಂದು.

೪೯

ಬಹುವಿಧದೆ ಚಿಂತಿಸುತೆ ನಾನೆ ನನ್ನಾತ್ಮವನು
ಸಂತವಿಸಿ ಜೀವವನು ಧರಿಸಿರುವೆನು.
ನನ್ನ ಕುಶಲವ ಕೇಳಿ ಇನ್ನಾದರೂ ನೀನು
ಕಾತರಂಗೊಳ್ಳದಿರು ಕಲ್ಯಾಣಿಯೆ !
ಅತ್ಯಂತ ಸುಖವಿರುವುದಾರಿಗೀ ಲೋಕದಲಿ
ಅತ್ಯಂತ ದುಃಖವಿನ್ನಾರಿಗಿಹುದು.
ಒಂದಾದ ಮೇಲೊಂದು ಸುಖದುಃಖಗಳು ಬಂದು
ಚಕ್ರನೇಮಿಕ್ರಮದೆ ಪೊರಳುತಿಹವು.

೫೦

ಶಾಪ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವುದು ಶಾರ್ಙ್ಗಪಾಣಿಯು ತಾನು
ಭುಜಗಶಯನವನುಳಿದು ಏಳುವಂದು.
ಉಳಿದ ನಾಲ್ತಿಂಗಳನು ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ಕಳೆಯಬಲೆ
ಬಳಿಕ ನಾವೀರ್ವರೂ ಒಂದುಗೂಡಿ
ಶಾರದಾಕಾಶದಿಂದಿಳಿವ ಬೆಳ್ದಿಂಗಳಲಿ
ರಮಣೀಯಮೆನಲೆಸೆವ ರಾತ್ರಿಗಳಲಿ
ವಿರಹದೊಳು ಗುಣಿಸಿರುವ ನಂನಂಮ ಕಾಮಗಳ
ಮನವಾರೆ ಸವಿಯುವಂ ಮೋದದಿಂದೆ.

೫೧

ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಹಾಸಿನಲಿ ನನ್ನೊಡನೆ ನೀಂ ಮಲಗಿ
ನಿದ್ರಿಸಿದ ವೇಳೆಯಲಿ ಕೊರಳನಪ್ಪಿ
ನಿದ್ರೆಯೊಳೆ ನೀನೇಕೊ ಕೂಗಿ ರೋದಿಸುತಿರಲು
ಏನು ಕಾರಣವೆಂದು ನಿನ್ನನಂದು
ಬಹುವಿಧದೆ ಬೆಸಗೊಳ್ಳೆ ನನ್ನೊಡನೆ "ಹೇ ಕಿತವ
ನೀನು ಮತ್ತಾವಳೊ ರಮಿಸಿದಂತೆ
ಕನಸಾದುದೆನಗೆಂದು" ಮೊಗದ ಮಂದಸ್ಮಿತದೊ-
ಳಿಂದದನು ಮತ್ತೆಂದು ನೆನೆದನವನು.

೫೨

ಇಂತಭಿಜ್ಞಾನವನು ಕಳುಹಿಸಿದ ಕಾರಣದೆ
ನನ್ನ ಕುಶಲವನರಿತು ಅಸಿತನಯನೆ!
ಲೋಕವಾರ್ತೆಯ ನಂಬಿ ನನ್ನೊಳನುಮಿತ್ತದಿಂ
ನೀನವಿಶ್ವಾಸಿಸಿಯಳಿಸಿನಬೇಡ!
ಸ್ನೇಹಧರ್ಮಗಳೆಂತೊ ವಿರಹಕಾಲದೊಳಿರದೆ
ನಶಿಸಿಹೋಗುವುದೆಂದು ಪೇಳುತಿಹರು.
ಭೋಗದ ಅಭಾವದಿಂದಿಷ್ಟವಿಷಯಂಗಳಲಿ
ರಸವುಕ್ಕಿ ಬೆಳೆವುದಾ ಪ್ರೇಮರಾಶಿ.

೫೩

ಪ್ರಥಮವಿರಹದೊಳಧಿಕಶೋಕವಿಹ್ವಲಳಾದ
ನಿನ್ನ ಸಖಿಯನು ಇಂತು ಸಂತವಿಸುತೆ
ವಿಷಮನೇತ್ರನ ವೃಷಭನಗೆದ ಶಿಖರಗಳಿರುವ
ಕೈಲಾಸದಿಂದೊಡನೆ ಹಿಂದಿರುಗುತೆ
ಆಕೆ ಕುರುಹುಗಳೊಡನೆ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದಂಥ
ತನ್ನ ಕುಶಲದ ನುಡಿಯ ನನ್ನೊಳುಸುರಿ
ಉದಯಕಾಲದ ಕುಂದದರಳಂತೆ ಜಗುಳುತಿರು-
ವೆನ್ನ ಜೀವಿತವಿದನು ಬಂದುಳುಹಿಸು.

೫೪

ನಿನಗೆ ನಖಿನಹ ನನ್ನ ಈಯೊಂದಪೇಕ್ಷೆಯನು
 ಕೈಕೊಂಡು ಸಲಿಪೆಯೆಂದಾಶಿಸುವೆನು.
ನಿನ್ನ ಪ್ರತ್ಯಾದೇಶವ್ರೊಂದರಿಂದಲೆ ನಾನು
 ಕಲ್ಪಿಸೆನು ಧೀರತೆಯ ನಿನ್ನೊಳೆಂದುಂ.
ನಿಶ್ಯಬ್ದನಾಗಿ ನೀಂ ಮಾರುತ್ತರಂಗುಡದೆ
 ಯಾಚಿಸುವ ಚಾತಕಕೆ ನೀರನೆರೆವೆ
ಸತ್ಪುರುಷರಾದರಿಗೆ ಈಪ್ಸಿತಾರ್ಥಕ್ರಿಯೆಯೆ
 ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರಂ ಅಲ್ತೆ ಪ್ರಣಯಿಗಳಲಿ.

೫೫

ಗೆಳೆಯನಿವನೆಂದೆನುವ ಸೌಹಾರ್ದಭಾವದಿಂ-
 ದಲ್ಲದಿರೆ ವಿಧುರನೆಂದೆನುವ ಕತವೆ
ಕನಿಕರದೊಳೆಸಗು ನೀನೆನ್ನ ಪ್ರಿಯಕಾರ್ಯವನು
 ಅನುಚಿತವಿದೆಂಬುವನು ಪರಿಗಣಿಸದೆ.
ಇಷ್ಟಮಾದೆಡೆಗಳಲಿ ಬಳಿಕ ನೀಂ ಸಂಚರಿಸು
 ವರ್ಷಋತು ಸಂಭೃತಶ್ರೀಕನಾಗಿ.
ಕ್ಷಣಕಾಲಮಾನದರುಂ ವಿದ್ಯುತ್ಕಳತ್ರದಿಂ
 ನಿನಗಿಂಥ ವಿರಹ ಸಂಘಟಿಸದಿರಲಿ.